

Súc Sanh Luân Hồi Ký

因果

Nhân Quả

報應

Báo Ứng

Thiện Hữu Thiện Báo
Ác Hữu Ác Báo

<http://thienphatvien.com>

MỤC LỤC

I. Lời mở đầu

II. Tư thuật

1. Hồi thứ 1: Kết cục của kẻ không yêu quý đồng vật
2. Hồi thứ 2: Kết cục của kẻ thích nói người khác, bản thân lại làm không được
3. Hồi thứ 3: Kết cục của sự tham ăn
4. Hồi thứ 4: Hậu quả của việc chỉ lo kiếm tiền, không vì người khác suy ngẫm
5. Hồi thứ 5: Nỗi oán hận của động vật và hậu quả của kẻ tham lam giết mổ
6. Hồi thứ 6: Hậu quả của kẻ giết mổ và người hành nghề mai táng tham lam
7. Hồi thứ 7: Hậu quả của kẻ nấu luộc thịt chúng sanh - Nữ hầu rượu – Kẻ mao danh thần thánh
8. Hồi thứ 8: Kết cục của kẻ luân hồi
9. Hồi thứ 9: Kẻ không biết phản tỉnh sửa sai và hậu quả của kẻ hành nghề nuôi vịt
10. Hồi thứ 10: Hậu quả của Đàn Chủ và Điểm Truyền Sư ngã mạn quên mất tâm sơ phát ban đầu
11. Hồi thứ 11: Nông dân và kẻ thích ăn thịt chúng sanh
12. Hồi thứ 12: Hậu quả của kẻ bất hiếu với cha mẹ
13. Hồi thứ 13: Cảnh báo của A Tu La Vương & quy luật của nghiệp kính đài – Hậu quả của kẻ bán cá
14. Hồi thứ 14: Việc Đạo Thân lên lớp cần biết và hậu quả của kẻ ác ý sát hại chúng sanh
15. Hồi thứ 15: Hậu quả của kẻ hành nghề nuôi cá và tham ăn sơn hào hải vị và kẻ bán cá
16. Hồi thứ 16: Hậu quả của kẻ lãnh chức Giảng Sư, Đàn Chủ lại khai chay phá giới
17. Hồi thứ 17: Hậu quả của kẻ đã sai lại không sửa và kẻ buôn bán ma túy
18. Hồi thứ 18: Hậu quả của việc Điểm Truyền Sư càng ngày càng sa đà Thiên Chức

LỜI MỞ ĐẦU

Thầy có nói: Trên đời vật gì khổ nhất – đó là sinh mạng còn nằm trong vô thường, không hiểu sống chết việc lớn, được Đạo rồi mà không tu cũng lại luân hồi vào vòng lục đạo là khổ nhất.

Hôm nay, may mắn gặp được Đại Đạo là nhờ ba kiếp có tu mới gặp được Minh Sư “thọ kí”, dắt trước tu sau. Tục ngữ nói: “Sư phụ dắt vào cửa, tu hành nơi mỗi người”. Nếu được Đạo rồi mà không tu không bàn, phóng túng thân, khẩu, ý, khăng khăng làm theo ý mình, tạo tội, phạm tội, không biết phản tỉnh sám hối sửa sai; sau này về Thiên Phật Viện ắt sẽ mượn Tam Quan Cửu Khẩu hoặc Thiên Lao để mài luyện thêm, thậm chí đánh vào Địa Phủ mượn hình phạt rèn luyện cái “tâm thức linh tánh bị che lấp”, ví như nguồn nước dơ, sau khi chảy qua mọi tầng lọc, mới hồi phục bản chất ban đầu.

Thầy Tế Công Hoạt Phật từ bi của chúng ta mượn huynh Tiểu Trinh, hiền thị nhân duyên để kiến chứng quyền **“Đạo Chánh, Lý Chánh, Thiên Mạng Chánh”**, cảnh tỉnh Đạo Thân lạc đường.

Bây giờ Tế Công Hoạt Phật lại dùng quyền sách **“Súc Đạo luân hồi ký - Cảnh tỉnh đệ tử Bạch Dương”**, quyền kiệt tác nhất đời này để cho đệ tử Bạch Dương thấy rằng tuy được Thiên Mạng Minh Sư nhất chỉ hộ trì, nhưng nếu chưa nhận lý thực tu, lòng tư tâm ngã chấp quá nặng, tham, sân, si, ngã mạn, nghi hoặc chưa loại trừ, một khi nghiệp lực hiện tiền, vô thường đến, sẽ rơi vào kết cục tu rỗng. Vì vậy Tế Công Hoạt Phật từ bi lần nữa lại mượn linh thể của Tiểu Trinh đến Địa Phủ viết nên cuốn sách Trời, để Đạo Thân tu Đạo, luôn luôn phản tỉnh kiểm điểm tâm niệm và lời nói việc làm của mình để cảnh giác. Phật dạy rằng: “Ngàn năm cây thiếc nở hoa dễ, lỡ mất phổ độ khó gặp lại”, Đại Đạo thù thắng và đáng quý, mong mọi người cùng nhau khích lệ tiến tu.

TỰ THUẬT

Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99, nhằm ngày mồng 6 tháng 11 năm Canh Dần, tại Minh Đức Phật Đường.

Trước tiên, hậu học Trịnh Xuân Thăng xin cảm tạ Thiên Ân Sư Đức, cảm tạ Lão Tiên Nhân Bạch Thủy Thánh Đế và Tiên Nhân Bất Hưu Tức Bồ Tát thánh linh trên Trời bảo hộ, cảm ơn Điểm Truyền Sư từ bi hậu ái, cảm ơn Dẫn Bảo Sư dẫn dắt, cùng các Đàn Chủ, Giảng Sư thành toàn để hôm nay hậu học có cơ hội tại Đạo Tràng học tập liễu nguyện.

Lúc chưa cầu Đạo, trong nhà hậu học đã có thờ phụng Quan Thế Âm Bồ Tát, Mã Tổ, Na Tra Tam Thái Tử, Thổ Địa Công và Tổ Tiên. Vì vậy, hậu học thường tham gia đoàn dâng hương trong hội chùa. Sau này, cả nhà hậu học trở thành tín đồ trong Từ Huệ Đàn. Bình thường các phân đàn trong Từ Huệ Đàn sẽ giao lưu với nhau, lệ thường mỗi năm đều phải về Hoa Liên Tổng Đàn tham gia hội chùa, các tín đồ sẽ mặc tề phục màu xanh tham gia.

Hậu học có hai người con trai, trong đó đứa con út tên Trịnh Huyền Trinh, mọi người quen gọi là Tiểu Trịnh. Từ lúc sinh ra đến nay, vì Tiên Phật từ bi muốn Tiểu Trịnh biết một số việc nên đều để Tiểu Trịnh nhìn thấy Tiên Phật và nói chuyện được với người trong linh giới. Sau khi cầu Đạo, thông qua Tiên Phật cho biết, hậu học mới biết con trai của mình - Tiểu Trịnh lãnh sứ mạng ấn chứng, khó trách con mình thường nhìn thấy cảnh tượng mà người bình thường không thấy.

Trong thời gian chưa cầu Đạo, hậu học và người nhà vẫn tham dự hoạt động trong Từ Huệ Đàn. Mãi đến tháng 2 năm Dân Quốc thứ 95, vợ hậu học bị ung thư phổi mà vãng sanh, lúc ấy hậu học đã mất đi người bạn đời, trong lòng đau khổ vô cùng, thường tự hỏi không biết linh hồn vợ hiện đang ở nơi nào? Do đó vào tháng 5 cùng năm hậu học đã tham gia “Hội quần chúng pháp nhân Trung Hoa Đào Viên Minh Thánh Kinh mở rộng học hội” và “Xã đoàn pháp nhân Trung Hoa Quan Thánh văn hóa xã hội hoàng dương hiệp hội”, trở thành hội viên của hai hội này, lại được tuyển cử thành ủy viên hội đồng. Ngoài định kỳ quản lý giám sát việc mở cuộc họp ra, hậu học còn giúp sức mở rộng đọc tụng Đào Viên Minh Thánh Kinh và trưng bày văn hóa Quan Công. Mỗi năm còn tổ chức lễ phát thưởng giải văn học “Quan Công trung nghĩa” thành công mỹ mãn, quy y Phật Giáo tại Đài Bắc Địa Tạng Thiền Tự làm môn hạ của Giác Quan Pháp Sư. Cuối cùng, do Phật duyên đã chín muồi, ngày 08 tháng 10 cùng năm, hậu học và người nhà đã cầu được Tiên Thiên Đại Đạo Nhất Quán Chân Truyền.

Hôm cầu Đạo, trong lúc Điểm Truyền Sư đang điểm Đạo, con trai út của hậu học – Tiểu Trịnh, quả nhiên nhìn thấy thầy Tế Công và Điểm Truyền Sư hợp linh điểm Đạo, còn nghe thấy thầy Tế Công từ bi nói: “Cuối cùng các con đã về!”. Tiếp theo đó, sinh hoạt của cả nhà hậu học bắt đầu có sự thay đổi lớn.

Sau khi nghe xong Tam Bảo, hiểu được tôn quý của Đại Đạo, hậu học dự ngay hai ngày pháp hội (suất tính tiền tu ban) được tổ chức vào ngày 28, 29 tháng 10 năm Dân Quốc thứ 95. Sau khi tên hậu học được đăng kí vào Phật Bàn, được Lưu Điểm Truyền Sư từ bi và các vị Giảng Sư hậu ái để hậu học và con trai tham gia học 5 năm lớp Tiền Tu Ban. Hậu học cầu Đạo hơi muộn, vì muốn có cơ hội học tập và hành công liễu nguyện, nên chỉ cần Đạo Tràng có hoạt động, bất luận bàn Đạo, mở Pháp Hội hoặc an tọa Phật Đường lớn nhỏ, hậu học đều nắm bắt cơ hội: lái xe đưa đón Đạo Thân. Lúc mở Pháp Hội thì dùng hết khả năng học tập làm phục vụ viên tiếp đãi Đạo Thân mới vào, lúc Điểm Truyền Sư ra nước ngoài khai hoang và lúc về nước đều luôn ân cần đón đưa..., luôn cố gắng dành thời gian tham gia, nỗ lực làm theo cái gọi là “tam thí cùng làm” trong Đạo Tràng. Trong thời gian hậu học tu ban, vì hiểu được tôn quý và thù thắng của Đạo, càng nhận thức được đời người vô thường nên khi thảo luận với người nhà xong, hậu học quyết định ký thư đồng ý hiến xác với hy vọng sau khi mình quy không, thân xác này có thể giúp ích được một phần cho chúng sanh. Sau đó, hậu học được Điểm Truyền Sư hậu ái để học tập làm tổ trưởng của tổ phục vụ, có nhiều cơ hội hành công liễu nguyện hơn, càng khẳng định lúc trước mình ký quyết định hiến xác là hoàn toàn chính xác.

Sau một năm cầu Đạo, hậu học bèn lập đại nguyện thanh khẩu như tổ và tham gia gánh trách nhiệm Đàn Chủ trong Minh Đức Phật Đường. Vào trước ngày đại đức Tiền Nhân Bất Hưu Tức Bồ Tát về bổn vị, tức là ngày 06 tháng giêng năm Dân Quốc thứ 97 hậu học đã siêu bạt được cha mẹ. Qua ấn chứng của Tiểu Trịnh, chứng thực Thiên Bản ghi danh, Địa Phủ xóa tên là có thật. Ba mẹ hậu học được siêu bạt quay về Thiên Phật Viện Tự Tu Đàn trong Vô Cực Lý Thiên. Hậu học tự biết trong thời gian ngắn như vậy, công đức bản thân không đủ, cũng không cách nào gánh lên nhân duyên nghiệp lực nhiều đời nhiều kiếp của cha mẹ nên quyết định thỉnh Điểm Truyền Sư từ bi cho hậu học cùng đến Thái Lan khai hoang xiển Đạo vào ngày 21 đến 30 tháng 10, hi vọng đem công đức hồi hướng cho nghiệp lực nhiều kiếp. Sau khi về nước, hậu học lập tức thỉnh Điểm Truyền Sư từ bi cho phép thiết lập Phật Đường. Vào ngày 06 tháng 12 năm Dân Quốc thứ 97, Minh Đức Trịnh Thị Phật Đường thuận lợi an tọa.

Sau đó, ngày 23 tháng 11 đến ngày 05 tháng 12 năm Dân Quốc thứ 98, Lưu Điểm Truyền Sư từ bi cho hậu học cơ hội đi khai hoang ở Thái Lan lần nữa. Cách năm, Minh Đức Trịnh Thị Phật Đường mở lớp Tân Dân nghiên cứu ban. Hậu học vô cùng cảm tạ ơn Trên từ bi vì theo Tiên Phật từ bi nhờ Tiểu Trịnh chuyển lời cho hay: nhờ những việc làm trên này mà nhiều đời tổ tiên của Trịnh gia và người vợ quá cố của hậu học đều được chiêm quang.

Vì quan hệ giữa sứ mệnh và nhân duyên, vào tháng 03 năm Dân Quốc thứ 99, Minh Đức Trịnh Thị Phật Đường phụng chỉ thị Hoàng Mẫu, Lão Sư, Sư Mẫu từ bi và qua ấn chứng của Tiểu Trịnh, cuốn sách về ấn chứng của Đạo Chánh, Lý Chánh, Thiên Mệnh chánh đã được xuất bản mấy ngàn cuốn. Sau khi xuất bản, được sự hưởng ứng vang dội của đồng đạo bạn đọc, Đạo Thân, điện thoại của hậu học không ngừng vang chuông. Quyền sách ấy càng giúp cho nhiều Đạo Thân hiểu rõ chân Đạo, hiểu thêm

rằng phải mượn tướng minh lý, nhận lý thực tu. Sau khi minh lý, đừng chấp trước hình tướng, cần phải học – tu – giảng – bàn cho tốt để báo đáp Thiên Ân Sư Đức.

Tiếp theo, vì Thiên thời khẩn cấp, tai kiếp liên miên, lại vì mục đích muốn cứu vớt chúng sanh để nguyên Phật Tử cùng về Lý Thiên đoàn tụ cùng Mẫu Nương, nhân duyên đó đã thúc đẩy cho ra đời cuốn sách thứ hai này. Thầy Tế Công từ bi đặt tên sách này là “***Súc Đạo luân hồi ký – Cảnh giác đệ tử Bạch Dương***”. Với nội dung trong mỗi vụ án đều do Thầy Tế Công và Na Tra Tam Thái Tử từ bi dẫn Tiểu Trịnh đồng hành án chứng mà hoàn thành. Thông thường lúc Loạn Đàn làm việc có Linh Cơ (Loạn Sinh) bút sinh mấy người và có ghi âm lại. Nhưng cách Tiểu Trịnh hoàn thành cuốn sách này như sau: Thấy sẽ đến sau mỗi lần Phật Đường hiến hương sớm tối hoặc buổi tối trong lúc ngủ; dựa theo những vụ án Diêm Vương xét xử, chỉ cần có lợi cho việc cảnh giác đệ tử Bạch Dương, Thầy để cho Tiểu Trịnh ở lại Phật Đường và ngồi trên ghế, đồng thời không cho phép người ngoài nào có mặt tại hiện trường; sau đó Thầy phái Thiên Binh Thiên Tướng bảo vệ xác thân Tiểu Trịnh để tránh bị người ngoài quấy nhiễu và linh hồn bên ngoài thừa cơ nhập vào linh hồn Tiểu Trịnh khi đang theo Thầy du Địa Phủ; sau khi quay về phải đem những gì nghe được lập tức ghi âm, lúc rảnh mở ra viết nháp, nhờ thêm ba bốn vị Tiên Hiền giúp đỡ sửa chữa nhằm làm cho bài tường thuật của mỗi vụ án được trình bày đơn giản rõ ràng hơn, giúp cho chúng đọc giả có thể hiểu ngay.

Hoạt Phật Lão Sư từ bi nói: “Đây là cuốn sách Trời rất thù thắng, đủ để kinh Thiên động Địa. Vì Lão Mẫu mong muốn tất cả Nguyên Phật Tử có sự cảnh giác, tránh lạc vào Lục Đạo Luân Hồi nên đã phái Chư Thiên Tiên Phật và Thập Điện Diêm Quân giúp đỡ Tiểu Trịnh có thể hoàn thành nhiệm vụ án chứng, dùng phương thức Trời người cùng bàn, đem Thiên Cơ tiết lộ đến nhân gian”.

Sau cùng, hậu học mang câu kệ trong Di Lặc Chân Kinh có nhắc:

“Lão Mẫu giáng hạ thông thiên khiêu

Vô ảnh sơn tiền đối hợp đồng”

“Lão Mẫu giáng hạ chân thiên chú

Dụng tâm trì niệm hữu thần thông”

“Hồng Dương liễu đạo quy gia khứ

Chuyển đảo Tam Dương Di Lặc Tôn”

Và câu kệ trong Tân Táo Kinh của Táo Quân viết:

“Bàn Cổ khai thiên địa

Cần khôn hiện quang minh”

“Đạo bất viên gia trách

Thượng thiên tứ ân tình”

“Minh Sư khai trí khiêu

Chân quân hiện hư linh”

“Phổ độ phùng giai vận

Hỏa trách giảng Đạo duyên”

“Tham loan cần ngộ Đạo

Cầu sư chỉ Quan Huyền”

Câu kệ trên đây ẩn chứng Đạo Chánh, Lý Chánh, Thiên Mệnh Chánh, hậu học vi vọng mỗi vị Tiên Hiền hãy nghe lời Thầy dạy bảo, không sợ gian nan, công quả viên mãn về Trời giao chỉ, xếp vào hàng Tiên. Suy cho cùng: nhân tước nào được Thiên tước quý, công danh nào bằng Đạo danh cao, chỉ cần nhân đạo và Thiên Đạo cùng tiến hành, quả vị trên Trời do nhân gian chỉ định, ơn Trên tuyệt đối không phụ người thật tâm tu bản, hãy cùng nhau khích lệ lấy.

Hậu học Trịnh Xuân Thăng

(Nhâm Thìn) Căn chỉ

Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99, nhằm ngày 01 tháng 11 năm Canh Dần, tại Minh Đức Trịnh Thị Phật Đường.

Nam Hải Cổ Phật Từ Huấn

Đoạn đường dài hơn cũng phải đi qua, đường xá có đáng ngại gì

Ngày tháng khổ hơn cũng phải vượt qua, trước mắt có đáng là chi

Sự việc khổ hơn tôi cũng phải làm, sẽ không tính toán điều chi

Cửa ải lớn hơn cũng phải đột phá mới gặt hái được kết quả.

HỒI THỨ 1:

KẾT CỤC CỦA KẺ KHÔNG YÊU QUÝ ĐỘNG VẬT

Ngày 04 tháng 08, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99, vào khoảng 17 giờ chiều.

Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh du súc sanh Đạo (Súc sanh Đạo: là những người lúc sống thích ăn thịt, sát hại động vật không thương tiếc, sau khi chết vào nơi này).

Lúc Tiểu Trịnh theo Hoạt Phật Lão Sư đi đến cửa vào súc sanh Đạo, thấy rất nhiều tội hồn đang xếp hàng. Khác với những nơi khác, các tội hồn ở đây khoác lên người loại da thú khác nhau, chỉ thấy trước cửa vào xếp rất dài rất nhiều gia súc, gia cầm, họ đang đợi vào trong trình diện. Chúng ta thử nghĩ xem, thế giới này trong một ngày có biết bao gia súc, gia cầm chỉ vì khoái khẩu của con người mà phải chịu sự giết mổ. Rốt cuộc phải đến bao giờ, cảnh máu tanh này mới ngừng nghỉ đây?

Tiếp đó, Tiểu Trịnh theo Hoạt Phật Lão Sư đến Địa Phủ. Khi bước vào Điện, nhìn thấy Diêm Vương đang xét xử hai tội hồn. Diêm Vương nhìn thấy Hoạt Phật Lão Sư vào Điện, mau đến chào hỏi, sau đó Tiểu Trịnh hướng Diêm Vương tham giá.

Hoạt Phật Lão Sư hỏi Diêm Vương: dưới đài hai tội hồn kia làm sai việc gì?

Diêm Vương nghe xong bèn kêu một tội hồn dưới đó lên. Lúc ấy Tiểu Trịnh nhìn thấy tội hồn thứ nhất là một người nữ, trên thân khoác mai rùa đang bò đến. Diêm Vương lệnh nói: Lúc sanh tiền phạm sai điều gì? Tại sao trở thành như vậy?

Nữ tội hồn khóc nói: “Tôi lúc sống vì thích ăn các loại rùa, còn nghe nói nó chứa rất nhiều collagen có thể nuôi dưỡng dung nhan đẹp đẽ. Bản thân tôi cũng rất thích đùa nghịch rùa, thường đem chúng lật ngược lại bốn chân hướng lên trời, tôi nghịch chúng đến chết, rồi mang đi nấu lên ăn, cứ như vậy đã tạo vô số tội, nên Diêm Vương phán tôi chịu quả báo đầu thai làm rùa. Tôi thật biết mình sai rồi, nguyện lãnh chịu quả báo này”. Nói xong, nữ tội hồn này bò về vị trí cũ.

Tiếp đó, Diêm Vương lại kêu tội hồn thứ hai đến, Tiểu Trịnh thấy người này mặt đầy râu ria, khoác lên bộ da cạp dững mảnh, bò đến. Diêm Vương kêu hấn thuật lại lúc sanh tiền những việc làm sai.

Tội hồn nói: “Lúc sanh tiền tôi là người thợ săn sử dụng cung tên để săn bắn, động vật mà tôi thường gặp nhất là cạp. Mỗi lúc thấy cạp tôi liền dung tên bắn chết ngay. Sau khi cạp chết, tôi lột da nó, chia thi thể nó, nửa mang đi bán, còn lại để dành ăn. Da cạp thì tôi đem đi làm các loại đồ da, vì vậy đã tạo nhân quả. Nên sau khi vãng sanh, Diêm Vương phán tôi đầu thai làm cạp”. Nói xong tội hồn khoác lên bộ da cạp, như kẻ tội hồn thứ nhất bò về vị trí cũ.

Diêm Vương nói: “Hai kẻ tội hèn các ngươi đã tạo lỗi lầm, hãy tự lãnh chịu lấy, mới mong hiểu được nỗi đau khổ của chúng sanh đã từng bị các ngươi hại”. Tiểu Trịch thấy hai tội hèn đều biết nhận sai thành tâm sám hối nhận lỗi. Do đó, Diêm Vương quay về đài thẩm án, tiếp tục xét xử.

Hoạt Phật Lão Sư nói: “Thời gian không còn sớm, hãy mau quay về thôi”. Tiểu Trịch hướng Diêm Vương từ giá.

Hôm nay, sứ mạng hoàn thành, Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịch về, hồn phách nhập thể xác, Tiểu Trịch khấu tạ Lão Sư từ biệt.

HỒI THỨ 2:

KẾT CỤC CỦA KẺ THÍCH NÓI NGƯỜI KHÁC, BẢN THÂN LẠI LÀM KHÔNG ĐƯỢC

Khoảng 10 giờ sáng ngày 05 tháng 08, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Cách ngày, Hoạt Phật Lão Sư lại dẫn theo Tiểu Trịnh du Địa Phủ. Khi đến Địa Phủ, Tiểu Trịnh nhìn thấy một cánh cổng rất lớn, trên cổng đề “U Minh Địa Phủ”. Sau khi vào trong thì đi qua từng gian phòng lao. Đoạn đường này rất dài, trong lao nhốt rất nhiều tội hồn, không ngừng phát ra âm thanh hỗn loạn. Lúc này, Tiểu Trịnh cảm thấy rất thê lương, sợ hãi và rất buồn bã. Cứ như vậy theo Lão Sư mau chóng đi qua phòng lao, đến Điện Diêm Vương, vừa lúc thấy Ngài đang xét xử.

Hoạt Phật Lão Sư vừa bước vào Điện, tội hồn nhìn thấy lập tức gào to: “Lão Sư từ bi cứu mạng!”.

Lão Sư liền khẩn cầu Diêm Vương: “Có thể xin Diêm Vương cho chút thời gian”.

Diêm Vương đồng ý, bèn từ phán đài bước xuống, nói với tội hồn: “Mau hướng Lão Sư của người nói ra những lỗi đã phạm, hòng để người tu Đạo trên đời mượn đó làm cảnh giác”.

Tội hồn nói: “Lúc sanh tiền tôi có cầu qua Đạo. Sau khi cầu Đạo, biết sự quý báu của Đạo, nên rất tích cực tham gia tu bản. Ngoài phát tâm tam thí cùng làm ra, đồng thời còn lập thanh tu đại nguyện, xả thân vào Đạo Tràn học tập. Tại sao tôi lại có kết cục ngày hôm nay? Nguyên nhân là vì trong quá trình tu bản, sau một thời gian dài, lòng sơ phát tâm lúc ban đầu dần thay đổi. Ngoài chủ kiến bản thân quá nặng ra, không tiếp thu ý kiến người khác, nên tôi luôn dùng phương thức của mình dạy chúng hậu học làm sao tu bản.

Lúc ấy có một số Tiền Hiền có lòng tốt kiến nghị với tôi, phương thức nào không đúng nên cải tiến thêm, kiểm điểm, nhưng tôi khẳng khái làm theo ý mình, nghe không lọt tai cũng không tìm hiểu thêm. Tình huống bất đắc dĩ, các Tiền Hiền đành trực tiếp tìm hậu học tôi chỉnh sửa lỗi sai của họ. Trong quá trình như vậy, dẫn đến hậu học không biết phải làm sao, tuy cuối cùng biết bản thân dạy sai, nhưng tôi vẫn cố chấp làm theo phương thức sai của mình. Thời gian lâu dần, rất nhiều Tiền Hiền như vậy mà thói Đạo tâm.

Đáng trách nhất là mỗi lúc bàn luận cùng Diêm Truyền Sư, chỉ cần ý kiến bất đồng, thì lập tức lớn tiếng với Diêm Truyền Sư, không xem người ra gì, mà không biết tự phản tỉnh, sám hối, sửa sai. Do đó sau khi vãng sanh, tôi bị phán đến Cửu Dương Quan sám hối. Nhưng thời gian trong Cửu Dương Quan có hạn, trong quá

trình sám hối tôi mãi một bụng trách cứ, cho rằng bản thân một đời tận tâm tận lực vì Đạo Tràng bỏ ra, lại bị kết cục như vậy. Vì bản thân không một chút lòng thành sám hối, quan niệm vẫn như lúc sinh tiền. Vì vậy không lâu sau, tôi bị bắt về Địa Phủ để Diêm Vương xét xử. Diêm Vương nói rất nhiều đạo lý khuyên bảo tôi. Trong phút chốc, đầu của tôi như một cuộn phim đang phát lại một đời tội lỗi của mình. Lúc này đột ngột nhận ra: tất cả lỗi sai này đều do mình tạo ra, nhưng đã quá muộn rồi”.

Diêm Vương quay về đài phán nói: “Người nhận sai chưa?” tội hồn gật đầu liên hồi. Diêm Vương lại nói: “Ôn Trên từ bi cho người một cơ hội đầu thai làm người lại, mong người bù đắp lỗi sai kiếp trước đã tạo, tu hành cho tốt, tiếp tục độ hóa chúng sanh. Sau này trong quá trình tu hành, sẽ cho người gặp lại lỗi sai tiền kiếp trước, hy vọng người đột phá lỗi sai kiếp trước đừng phạm lại, càng mong người sớm ngày tu thành chánh quả”. Diêm Vương nói đến đây, chỉ thấy tội hồn cười trong nước mắt khầu tạ: “Tôi biết sai rồi, cảm tạ ơn Trên khai ân, cảm tạ Diêm Vương từ bi, cảm tạ Lão Sư từ bi”. Sau đó, Diêm Vương kêu quỷ sai đem tội hồn đi.

Sứ mạng hoàn thành, Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiêu Trinh hồn phách nhập thể xác, Tiêu Trinh khầu tạ Lão Sư.

HỒI THỨ 3:

KẾT CỤC CỦA SỰ THAM ĂN

Ngày 05 tháng 08, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99, khoảng 07 giờ tối.

Hoạt Phật Lão Sư từ bi dẫn Tiểu Trịnh đến Địa Phủ, lúc Thầy trò bước vào Điện Diêm La, vẫn thấy Diêm Vương đang xét xử như thường. Lúc này quỷ sai áp giải một tội hồn tay chân bị khóa đang đi vào. Hồn quỷ trong Điện, khóc rất thương tâm.

Sau khi xét xử xong, ngay lúc quỷ sai dẫn tội hồn rời khỏi, Hoạt Phật Lão Sư nói: “Diêm Vương! Hãy đợi đã, hẳn phạm lỗi sai gì, có thể xin nói rõ được không?”

Diêm Vương gọi tội hồn đến trước mặt Hoạt Phật Lão Sư, nói ra tội lỗi lúc sanh tiền. Tiểu Trịnh nhìn thấy một người nam khoác lên bộ da heo, sấm hời quỳ xuống tường thuật lại. Hoạt Phật Lão Sư rất từ bi muốn hẳn đứng dậy (vì kêu hẳn đứng dậy nói, hẳn không dám). Diêm Vương nghiêm nghị nói: “Hoạt Phật từ bi kêu người đứng lên nói thì người hãy đứng lên nói mau”.

Tội hồn nghe vậy, vội đứng thẳng lên nói: “Tôi sanh tiền rất thích ăn thịt, nhất là thịt heo, lòng heo là món tôi khoái khẩu. Cứ như vậy trường kỳ tích tụ độc tố trong người, dẫn đến cơ thể không thể gánh vác, sau khi bệnh tình tái phát đã vãng sanh.

Sanh tiền tôi còn thích ăn thịt cốt lết heo và cơ quan nội tạng của động vật, nên Diêm Vương phán tôi xuống chảo dầu 150 năm, để tôi cảm nhận mùi vị bị dầu rán và sự đau khổ khi đứt ruột. Sau đó, đợi chuyển sanh đầu thai”.

Diêm Vương nói: “Thân người khó được mà không biết nhân quả, chỉ vì tham mê khẩu dục, đã để chúng sanh chịu cảnh giết mổ. Tội hồn các người à! Diêm Vương ta cũng không đành phán các người tội nặng như vậy, chỉ là tại sao lúc các người ăn thịt chúng sanh, không một chút lòng từ bi vậy? Chúng sanh đều có cha mẹ sinh ra, ăn thịt họ là phá tan gia đình người ta, tạo ra bi kịch nhân luân cho họ; họ sẽ khởi tâm oán hận mà báo thù, đây gọi là “Oan oan tương báo”. Khi các người đến Địa Phủ chỉ mãi cầu xin Tiên Phật Bồ Tát từ bi, chẳng lẽ không biết đã trễ rồi sao?”. Diêm Vương nói xong, quỷ sai liền đem tội hồn áp giải đi.

Hoạt Phật Lão Sư nói: “Thời gian đã muộn, mau hướng Diêm Vương cáo từ”. Tiểu Trịnh khấu tạ Diêm Vương từ bi. Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh về, hồn phách nhập thể xác.

HỒI THỨ 4:

HẬU QUẢ CỦA VIỆC CHỈ LO KIẾM TIỀN, KHÔNG VÌ NGƯỜI KHÁC SUY NGẪM

Ngày 06 tháng 08, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phật Lão Sư từ bi dẫn Tiểu Trịnh đến Điện Thứ Mười trong Địa Ngục lột da. Tiểu Trịnh tham giá Diêm Vương, tiếp đó Diêm Vương cung kính chào Hoạt Phật Lão Sư. Diêm Quân nói: “Vì vô số chúng sanh mà bôn ba, dốc sức vội vàng kéo chúng sanh về Lý Thiên, Hoạt Phật Ngài thật vất vả rồi”. Chỉ thấy Lão Sư lắc đầu, than thở. Không lâu, Tiểu Trịnh nhìn thấy ngư đầu mã diện dẫn một người phụ nữ đi tới, quỳ trước mặt Hoạt Phật Lão Sư khóc lóc. Lão Sư từ bi muốn người này đứng lên nói.

Tội hồn sau khi đứng dậy, vừa khóc lóc vừa thuật lại: “Tôi làm việc trong công trường giết mổ kinh doanh hợp pháp Nhà nước, mỗi ngày từ sáng đến tối phụ trách việc rửa sạch nội tạng động vật. Công việc tôi làm đã được gần 10 năm, cơ thể tôi đột nhiên có khối u lạ, dẫn đến phải nhập viện phẫu thuật.

Tuy bác sĩ đã giúp tôi cắt bỏ khối u, nhưng không cách nào trị tận gốc, dẫn đến tử vong. Sau khi vãng sanh, bị xét xử mới biết bản thân tạo tội nặng như vậy, để biết bao chúng sanh chịu khổ, bây giờ hối hận đã quá muộn. Diêm Vương phán tôi chịu hình mổ bụng rút ruột 500 năm, hy vọng người đời lấy đó làm răn, đừng giống tôi chỉ vì ba bữa no say, không cẩn thận phạm sát nghiệp mà không hay biết. Người đời vì nuôi sống gia đình, mê muội lương tâm, kết ác duyên với chúng sanh, mà không biết định luật nhân duyên quả báo có tồn tại. Hiện nay, trả báo trên người tôi thật không thể không tin”. Nữ tội hồn vừa nói xong, Diêm Vương bèn lệnh tội hồn nam khác ra thuật lại.

Nam tội hồn hướng Hoạt Phật Lão Sư hành lễ xong nói: “Tôi vốn dĩ là người làm nghề chăn nuôi quy mô nhỏ, đồng tiền kiếm được có hạn. Đồng nghiệp bèn kiến nghị tôi, mua thêm một số bò con về nuôi, sau đó đem bán lại. Tôi nghe vậy bèn vay mượn tiền ngân hàng để mua rất nhiều bò con về nuôi. Đồng nghiệp lại dạy tôi chích vào thân nó một số thuốc hóa học, như vậy sẽ giúp bò con chóng lớn. Tôi không biết cách giết mổ, đồng nghiệp xung phong dẫn tôi đến công trường giết mổ, chỉ thấy đối phương trong tay cầm cây sắt lớn dung sức gõ mạnh vào đầu con bò, con bò tức thời ngã lăn trên mặt đất, lúc này người ta mới bắt đầu giết mổ. Tôi học theo phương pháp này, về nhà bắt chước làm theo. Chỉ mấy năm kiếm được không ít tiền, đời sống sinh hoạt cải thiện rõ rệt. Vốn cho rằng nửa đời người sau này sung túc hơn, nhưng nằm mơ cũng không ngờ, sau đó gia đình lại xảy ra biến đổi lớn như vậy. Trước tiên là nghiệp lực hiện tiền, con trai tôi trên đường bị người loạn đao chém chết, vợ tôi vì thương tâm quá độ mà vãng sanh. Nhất thời, tôi cảm thấy tất cả như ông trời đang trêu

đùa người, mà tôi không biết phải phản tỉnh bản thân. Sau đó, tuy gặp một vị Sư Phụ từ bi dạy tôi đọc nhiều sách thiện, khuyên tôi đừng tạo sát nghiệp, đừng kết ác duyên với chúng sanh nữa. Nhưng lúc ấy tôi chỉ thấy lợi ích trước mắt thật mê người, không nghe lọt lời khuyên cáo của vị ấy, tiếp tục làm nghề sát sanh. Không ngờ một thời gian sau, da tôi bắt đầu bị lở loét, bất luận bác sĩ y thuật cao minh ra sao cũng trị không khỏi, về sau bị nhiễm trùng dẫn đến phải nhập viện. Trong thời gian nằm viện lại xuất hiện chứng bại huyết, tình huống nguy cấp phải gấp ông tiến hành trị liệu, không ngờ đến phút cuối cấp cứu vô hiệu mà mất mạng. Sau khi vãng sanh đến Địa Phủ, mới biết bản thân đã tạo ra sát nghiệp quá nặng, Diêm Vương phán tôi thọ hình mổ bụng rút ruột 300 năm. Tôi hiện nay còn 250 năm hình phạt chưa chịu, nghĩ đến cảnh đau đớn khi bị mổ bụng rút ruột, thật đau đến không muốn sống. Tôi thật hổ thẹn với những chúng sanh bị tôi giết hại, tôi nguyện ý thật tâm sửa sai, hy vọng người đời đừng giống tôi phạm sát nghiệp này. Cảm tạ Diêm Vương từ bi, cảm tạ Hoạt Phật từ bi”. Nói xong, quỷ sai áp giải tội hồn xuống tiếp tục thọ hình.

Sứ mạng hoàn thành, Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh về, hồn phách nhập thể xác, Tiểu Trịnh khấu tạ Lão Sư từ bi.

HỒI THỨ 5:

NỖI OÁN HẬN CỦA ĐỘNG VẬT VÀ HẬU QUẢ CỦA KẺ THAM LAM GIẾT MỒ

Ngày 08 tháng 08, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh du Địa Phủ hiểu rõ thêm sự đau khổ của động vật. Khi đến Địa Phủ, Tiểu Trịnh nhìn thấy Diêm Vương đang xét xử rất nhiều gia súc, động vật, họ đều quỳ cả trong Điện. Diêm Vương kêu một người trong đó, người này khoác lông trâu, muốn hẩn tự thuật lại lúc sanh tiền. Hẩn nói: “Tôi từ lúc ra đời đến sau khi trưởng thành thành trâu, mỗi ngày đều chăm chỉ giúp chủ nhân cày ruộng, mãi đến khi thành trâu già. Không những ăn không ngon, mà trước giờ cũng chưa từng được ăn no. Mỗi ngày hết sức làm việc cho chủ nhân, nào ngờ sau khi tôi già đi, đổi lại họ còn bắt tôi đem bán cho trại giết mổ. Chủ nhân còn đem thịt tôi chia thành miếng mang bán, kiếm được mớ tiền lớn. Tôi mang toàn thân oán hận, để người đời ăn tôi vào bụng. Kiếp này tôi cam tâm tình nguyện chịu quả báo làm động vật nhưng tại sao đổi lại sự ngược đãi tàn bạo của chủ nhân?”. Diêm Vương nói: “Tự nhiên có nhân quả xử phạt, quả báo kiếp này phải chịu, Diêm Vương sẽ cho ngươi một công bằng”. Vừa dứt lời, tội hồn thứ nhất lập tức bị quỷ sai đem đi.

Tiếp đó, Diêm Vương lại kêu tội hồn khác, lúc này bị giải lên là một con thỏ. Hẩn nói: “Lúc tại thế tôi là một con thỏ nhà được người chăm nuôi. Chủ nhân tôi lúc tâm tình tốt thì chơi với tôi, nếu lúc tâm tình không tốt sẽ mang tôi ra trút giận. Có một ngày, chủ nhân vô duyên vô cớ giết tôi nấu lên ăn, tôi chịu cảnh bị giết đau khổ, trong lòng tràn đầy oán hận. Xin Diêm Vương làm chủ cho tôi”. Diêm Vương nói: “Tự nhiên sẽ trả cho ngươi sự công bằng”. Nói xong, tội hồn thứ hai lại bị quỷ sai áp giải đi.

Diêm Vương kêu người tiếp theo, người này khoác lên bộ da heo. Hẩn nói: “Tôi được người nuôi để làm thú cưng, sau này vì quá lớn, chủ nhân vứt bỏ tôi. Sau khi tôi bị người nuôi heo bắt, bị đem đi giết mổ trở thành món ngon của mọi người. Tôi biết phải chịu hết nỗi khổ của súc sanh Đạo, nhưng không đến nỗi phải chịu cảnh đau khổ khi bị vứt bỏ, tàn sát, phân chia vậy đâu? Xin Diêm Vương giúp tôi đòi lại công lý!” Diêm Vương nói: “Tự nhiên sẽ trả ngươi sự công bằng”. Nói xong, quỷ sai đem tội hồn thứ ba.

Lúc này, Lão Sư từ bi nói: “Diêm Vương nói sẽ trả họ sự công bằng ý là chỉ những người tại dương gian, kẻ làm tổn thương, tàn sát chúng sanh. Đến khi họ vãng sanh, Diêm Vương tự nhiên trả cho những chúng sanh bị họ làm hại một sự công bằng”.

Sau đó, Tiểu Trịnh theo Hoạt Phật Lão Sư đến Điện tiếp theo, nhìn thấy vị Diêm Vương khác cũng đang xét xử. Tội hồn bị quỷ sai áp giải lên, Diêm Vương nói: “Ngươi làm sai việc chi, mau khai rõ cùng Hoạt Phật”. Tội hồn khác nói: “Lúc tại thế

tôi chuyên môn chuyên chở hàng nhập khẩu. Có một ngày, có một công xưởng liên lạc tôi, muốn tôi giúp chở một chuyến hàng, lợi nhuận được hơn ngàn vạn. Tôi mãi truy hỏi công xưởng rốt cuộc xe hàng chở món hàng gì mà lợi nhuận cao như vậy. Họ chỉ ngập ngừng nói buôn lậu chất độc phi pháp. Lúc đó tôi trực tiếp cự tuyệt công xưởng, nhưng trong đời sống thực tế vẫn không thoát ly được áp lực của đồng tiền. Do họ nhiều lần xúi giục, tôi đã đồng ý. Một lần rồi hai lần tôi mang chất độc vận chuyển ra vào hải quan, lén lút xuất cảnh vì may mắn không bị bắt. Cứ như vậy số tiền kiếm được mua rất nhiều xe, nhà cửa. Lòng tham của tôi ngày một lớn, nhưng đi đêm nhiều cũng có ngày gặp ma.

Trong một lần vận chuyển ma túy, bị hải quan tra soát nên bị bắt giữ, xét xử. Mấy năm sau ra ngục, lại tiếp tục phạm tội phi pháp. Pháp quan thấy tôi không có ý hối cải, bèn phán tôi tù chung thân vô kì hạn. Trong lao ngục, tôi thường gây lộn với người, dẫn đến bị đánh chết trong ngục, vì ý niệm nhất thời sai trái của tôi, cho rằng mình chỉ vận chuyển ma túy thôi, không trực tiếp bán. Không ngờ vì vậy đã hại rất nhiều người vào con đường nghiện ngập, hủy hoại một đời của họ, bản thân phải chịu tội nặng. Nay biết sai đã quá muộn rồi, hiện nay tôi thật lòng sám hối, nên Diêm Vương phán tôi chịu hình phạt “Chặt chân 300 – 500 năm”. Nói xong, quỷ sai lập tức áp giải xuống.

Tiếp đó, quỷ sai lại dẫn một tội hồn khác lên. Tội hồn nói: “Tôi là người làm trong công xưởng giết mổ, vì giết rất nhiều gia súc, nên tạo ra rất nhiều tội lỗi. Vì vậy, Diêm Vương phán tôi chịu hình treo cổ, mổ bụng rút ruột và đâm cổ họng 300 – người chịu sự đau khổ này mới biết được nỗi khổ của chúng sanh bị người giết hại”. Lão Sư từ bi nói với tội hồn: “Dưới gầm trời biết bao nghề chính đáng để làm nhưng sát nghiệp thì không thể làm. Vì vô tri mà tạo sát nghiệp, để chúng sanh vì người mà chịu khổ. Nếu có cơ hội đầu thai làm người hãy nên hành thiện, bố thí nhiều hơn. Có Đạo để tu phải nắm bắt tốt, trân trọng lấy!”. Hoạt Phật Lão Sư vừa nói xong, quỷ sai đem tội hồn đi.

Lúc này, Lão Sư từ bi nói: “Thời gian không còn sớm mau hướng Diêm Vương từ giá”. Tiếp đó dẫn Tiểu Trịnh về, hồn phách nhập thể xác.

HỒI THỨ 6:

HẬU QUẢ CỦA KẺ GIẾT MỒ VÀ NGƯỜI HÀNH NGHỀ MAI TÁNG THAM LAM

Rạng sáng 2h ngày 10 tháng 08, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Lão Sư từ bi dẫn Tiểu Trịnh du Địa Phủ, khi đến Địa Phủ nhìn thấy Diêm Vương đang xét xử rất nhiều tội hồn, họ đều sợ sệt đang quỳ xuống. Lúc đó, kẻ tội hồn đang bị xét xử là ông chủ của công xưởng giết mổ, vì tạo ra rất nhiều sát nghiệp, nên sau khi vãng sanh, Diêm Vương phán ông ta chịu án treo ngược 300 năm, vừa phán xong quỳ sai lập tức áp giải tội hồn đi.

Tiếp đó, Diêm Vương lại gọi tội hồn khác lên, tội hồn nói: “Lúc sinh tiền tôi là người hành nghề mai táng. Chỉ vì tham tiền bạc của tang gia, tính kế đoạt lợi (báo giá giá tiền) để tang gia trong lúc bi thương mà không biết chi thêm món tiền oan uổng. Vì tôi mê muội lương tâm nên tạo ra tội lỗi, sau khi vãng sanh đến Địa Ngục. Diêm Vương bèn phán tôi xuống “Chảo dầu 250 năm”. Phán xong, tội hồn lập tức bị quỳ sai đem đi.

Lúc này, Diêm Vương từ bi mở lời vàng nói: “Tội hồn các người à, tạo ra biết bao lỗi lầm, đến bao giờ mới giác ngộ, minh lý, hiểu rõ nhân quả đây? Đến bao giờ mới biết thành tâm sám hối, hay vẫn khăng khăng cố chấp tiếp tục tạo nghiệp?” Nói đến đây, Diêm Vương chỉ biết lắc đầu.

Lão Sư nói: “Thời gian không còn sớm mau hướng Diêm Vương cáo từ”.

Để trí tuệ của đời sống tựa như nước cam lồ chảy mãi không ngừng.

Để sự vui vẻ của tâm linh tựa như nhị hoa vậy thơm ngát và cao quý.

Để nghệ thuật của đời sống tựa như dòng nhạc vậy vừa lương thiện vừa đẹp đẽ.

Để tư tưởng tích cực như gió thổi mát vào tận lòng người.

Để thái độ cư xử như ánh triều dương vậy truyền tải khắp bốn bề.

HỒI THỨ 7:

HẬU QUẢ CỦA KẺ NẤU LUỘC THỊT CHÚNG SANH - NỮ HẦU RƯỢU – KẺ MẠO DANH THẦN THÁNH

Khoảng 18 giờ tối ngày 11 tháng 08, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hôm ấy, Lão Sư từ bi lại dẫn Tiểu Trịnh du Địa Phủ. Sau khi đến Địa Phủ, vừa lúc nhìn thấy Diêm Vương đang xét xử, Tiểu Trịnh liền tham giá Diêm Vương. Diêm Vương gọi một quỷ sai đến, dẫn Hoạt Phật Lão Sư và Tiểu Trịnh đến từng vại bùn lầy đang sôi sục, tội hồn trong vại bùn sôi không ngừng truyền ra những tiếng la đau khổ, đó là tiếng kêu thảm thiết mà người đời không thể nào tưởng tượng nổi.

Quỷ sai nói: “Bọn họ là những người hành nghề nấu luộc thịt chúng sanh, hiện nay để các ngươi nếm trải mùi vị đau khổ khi bị người nấu luộc!” Tiếp đó, Tiểu Trịnh theo Hoạt Phật Lão Sư vào trong Điện, Tiểu Trịnh thấy một tội hồn đang bị xét xử. Diêm Vương lớn tiếng nói: “Đem xuống, kêu kẻ khác lên”. Lúc này, nữ tội hồn khác lên. Vừa bước vào Điện, đã nói mình biết sai rồi. Do đó Diêm Vương bảo tội hồn thuật lại tội lỗi lúc sanh tiền. Tội hồn nói: “Lúc sinh tiền tôi là nữ hầu rượu, mỗi tháng thu nhập từ 10 – 20 ngàn. Mấy năm sau, vì muốn kiếm nhiều tiền hơn, tôi đã làm chủ chứa của một tiệm rượu, mỗi ngày dẫn theo các cô gái hầu rượu mua vui, lấy hết tiền các cô gái qua đêm với khách có được. Vì tôi đẩy người khác làm chuyện sai trái, không khuyên họ làm việc đúng đắn cho nên báo ứng rất mau ập tới. Có một ngày, có người khách làm loạn trong tiệm rượu, đánh nhau sơ suất đã đập vào đầu tôi và tôi lập tức ngất tại hiện trường. Vì vỡ xương sọ cho nên đi đến Địa Phủ báo cáo. Sau khi xét xử tôi mới biết bản thân lúc sinh tiền đã tạo đủ tội lỗi, tại nơi này bị từng đòn vọt xét xử đối chiếu”.

Lúc này, Diêm Vương hỏi tội hồn: “Người biết sai chưa?” Tội hồn trả lời: “Tôi biết tôi sai rồi, nguyện chịu bất cứ hình phạt, xin Diêm Vương xét xử tôi”. Do đó, Diêm Vương phán tội hồn chịu hình bổ não 50 năm, vốn dĩ muốn cô ta chuyển sanh thành bò sữa, vì lúc đó cô ta biết sám hối sửa sai, nên chịu quả báo chuyển sanh thành ngựa. Tội hồn khấu tạ Diêm Vương khai ân, quỷ sai liền dẫn tội hồn xuống.

Diêm Vương tiếp đó lệnh quỷ sai đem tội hồn khác lên, kẻ tội hồn này tỏ vẻ rất hoang mang, quỷ sai lệnh hắn lập tức mau quỳ xuống. Diêm Vương lớn tiếng trách mắng: “Phạm nhiều tội lỗi như vậy mau thuật rõ ràng!”.

Tội hồn nói: “Lúc sinh tiền tôi là một người phụ trách chùa miếu nhỏ, trong miếu có bày một thùng công đức, để thiện nam tín nữ vui vẻ quyên góp. Do hương khách đến cúng không nhiều, nên thu nhập cũng rất ít. Vì vậy tôi đã quyết định gia tăng giúp người vẽ bùa,... Nhờ việc đó mà tiền kiếm được không ít. Sau đó, lại khấn cầu các Thần Minh cung phụng trong miếu để nhập xác bàn việc. Sau khi thu nhập ổn định,

tôi bắt đầu giả mượn ý chỉ của Thần Minh lừa gạt nữ tín đồ. Mượn có nói Thần Minh muốn các cô ấy lưu lại một đêm nhưng thật ra hoàn toàn vì tôi ham mê sắc đẹp của các nữ tín đồ mà khơi lên ý niệm sai trái, cứ thế tiếp tục lừa tài lừa sắc, lại còn nói Thần Minh chỉ thị tôi và các cô ấy phải cùng tu mới được tiêu tai, giải hạn. Không lâu sau, tôi đột nhiên bị bạo bệnh mà mất”.

Diêm Vương nói: “Người thân là chủ của một ngôi miếu, lúc sống làm rất nhiều chuyện xấu, người biết tội chưa, người sám hối chưa? Nên biết: phạm những kẻ mở chùa miếu, tâm thuật bất chính, sẽ tự chiêu tà ma đến mà không biết. Lúc đầu, bản thân mê muội chìm trong tham, sắc không cách nào tự vực dậy, càng không phân biệt thị phi, thiện ác. Phán người xuống chảo dầu, bị chó cắn, sói cắn gặm nuốt 500 năm, sau đó đầu thai chuyển thể thành heo. Nói xong tội hồn bị quỷ sai đem đi. Diêm Vương gọi tội hồn khác, Lúc này Lão Sư và Tiểu Trịnh bèn cáo từ trước.

Trên đường về, Tiểu Trịnh nhìn thấy Lão Sư rất đau lòng, rất lâu mới mở miệng than rằng: “Than ôi! Có vô số chúng sanh trong vô minh tạo ra biết bao tội lỗi sai trái, phải tới bao giờ mới hết khổ được vui đây?”. Nói xong, Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh về, hồn phách nhập thể xác. Tiếp đó, lời thành khẩn ý sâu xa: “Các con có xác thịt này nhất định phải trân trọng. Tu bản cho tốt mới là quan trọng nhất!”. Tiểu Trịnh khấu tạ Lão Sư từ biệt.

HỒI THỨ 8:

KẾT CỤC CỦA KẺ LUÂN HỒI

Buổi tối ngày 13 tháng 08, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Lão Sư từ bi mời Na Tra Tam Thái Tử dẫn Tiểu Trịnh đến Địa Phủ. Vừa đến Địa Phủ nhìn thấy Diêm Vương đang xét xử. Nhưng Tam Thái Tử nói: “Mục đích hôm nay đến không phải nơi này”.

Do đó Tiểu Trịnh theo Na Tra Tam Thái Tử đến nơi lục đạo chúng sanh luân hồi. Xa xa đã nhìn thấy một hồ nước rất lớn như rồng cuộn gió vậy, đang chuyển động. Tiểu Trịnh nghi hoặc hỏi Tam Thái Tử: “Tam Thái Tử từ bi! Đây là gì ạ?”. Tam Thái Tử từ bi đáp: “Đây là Ao Luân Hồi là nơi lục đạo chúng sanh luân hồi”. Tiếp đó, Tam Thái Tử dẫn Tiểu Trịnh đi vào trong, khi vào trong nhìn về phía trước, thấy rất nhiều nẻo đường luân hồi. Lúc này, Tam Thái Tử từ bi muốn Tiểu Trịnh ngồi lên Phong Hỏa Luân nhìn xuống Ao Luân Hồi; chỉ nhìn thấy trên mỗi nẻo luân hồi các quỷ sai đang bận rộn đối chiếu họ tên, và nhìn thấy có người tay cầm cuốn sách đi đầu thai chuyển thế. Nhưng trên nẻo đường luân hồi, xếp hàng dài nhất là súc sinh đạo. “Khó trách động vật trên thế giới nhiều đến vậy, thật không biết bọn họ bao giờ mới được đầu thai thành thân người đây?” - Tiểu Trịnh buồn bã suy nghĩ. Ngay lúc ấy, các tội hồn đã khoát lên thân mình da các loại động vật, sau khi quỷ sai đối chiếu xong họ tên, tiếp đó bị đẩy xuống Ao Luân Hồi. Cuộn vòng vào đầu thai chuyển thế thành súc sinh. Những cảnh tượng này, sau khi Tiểu Trịnh xem xong mãi thấy không thể nghĩ bàn và buồn bã.

Sứ mạng hoàn thành, Tam Thái Tử dẫn Tiểu Trịnh về, hồn phách nhập thể xác. Tiểu Trịnh khấu tạ Tam Thái Tử từ bi.

HỒI THỨ 9:

KẺ KHÔNG BIẾT PHẢN TỈNH SỬA SAI VÀ HẬU QUẢ CỦA KẺ HÀNH NGHỀ NUÔI VỊT

Buổi tối ngày 20 tháng 08, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phạt Lão Sư từ bi dẫn Tiểu Trịnh du Địa Phủ. Khi đến Địa Phủ, Lão Sư từ bi nói: “Đồ nhi con xem! Cửa thành lớn như vậy mỗi ngày có biết bao nhiêu chúng sanh ra vào đây, cuối cùng phải đến bao giờ mới có thể kết thúc, được giải thoát đây?”. Tiểu Trịnh thấy Lão Sư buồn bã lắc đầu, nhất thời không biết nói gì thêm đành im lặng theo Thầy vào trong. Khi tiến vào trong, trước mắt thấy một con đường tối tăm không ánh sáng, đi mãi mới đến Điện Diêm Vương.

Khi vào Điện Diêm Vương, Diêm Vương từ phán đài bước xuống, chào hỏi Lão Sư, Tiểu Trịnh mau tham giá Diêm Vương. Sau đó Diêm Vương quay về đài xét xử, lúc này quỷ sai đang áp giải một nữ tội hồn. Chỉ thấy nữ tội hồn kêu gào, khẩn cầu Diêm Vương trả cô ta sự công bằng. Diêm Vương tức giận nói: “Trả người công bằng gì?”. Tội hồn lớn tiếng khóc gào lớn: “Lúc tại thế tôi bị chồng giết hại”. Diêm Vương: “Người có biết tại sao chồng người lại giết người không? Người còn nhớ tiền kiếp đã làm sai việc gì, kiếp này lại tạo nhân quả gì không? Người chỉ trách tội người khác, mà không tự kiểm điểm sám hối, mới dẫn đến kết quả ngày hôm nay. Kiếp này người may mắn có cuộc sống trung lưu, nhưng không biết quý trọng. Người lại học thói bài bạc, đem đồng tiền chồng người cực khổ kiếm được đánh bạc hết, dẫn đến cả nhà chịu cuộc sống vô cùng khó khăn, nên chồng người trong lúc tức giận đã giết người. Mà tiền kiếp trước của người vì áp lực tiền bạc, bắt đực dĩ hành nghề nuôi bò, bán bò. Có một ngày, lúc người đang đi trên đường ruộng, không cẩn thận té ngã vào ruộng hơi sâu, suýt chút chết chìm. May thay số người chưa tới, bên cạnh vừa lúc có một con bò tốt bụng ngoạm người lên, cứu người một mạng. Sau khi người tỉnh lại, không những không cảm ơn, còn lấy ân báo oán khởi lên tham niệm, dắt bò về nhà giết mổ đem bán.

Con bò năm xưa là chồng người kiếp này, đầu thai chuyển thế kết thành vợ chồng với người, mà kiếp này ngược lại đem tất cả tài sản của hần đánh bạc hết, oán giận hai kiếp tiếp tụ lại, chính là nguyên nhân hần giết người. Nay người lại muốn Diêm Vương cho người sự công bằng, hoàn toàn chứng tỏ người không có tâm sám hối. Diêm Vương quyết định phán người xuống chảo dầu 250 năm”. Tội hồn tức giận đứng dậy lớn tiếng nói: “Không công bằng! Tại sao phán tôi tội nặng vậy?”. Tiếp đó tội hồn càng xúc xược hơn và lớn tiếng gào thét, chửi mắng. Lúc này, các quỷ sai đành cưỡng áp nữ tội hồn xuống đất. Chỉ thấy Diêm Vương phẫn nộ nói: “Một chút ý hối cải cũng không có, phán thêm 250 năm nữa, tổng cộng 500 năm, chịu hình phạt xuống chảo dầu”. Sau đó, Diêm Vương gọi quỷ sai áp giải xuống.

Tiếp đó, quỷ sai lại áp giải tội hồn khác lên. Chỉ thấy tội hồn này bị khóa tay, xích chân đang quỳ xuống. Diêm Vương hỏi hẩn sinh tiền làm sai việc gì? Tội hồn thưa: “Sinh tiền tôi là người hành nghề nuôi vịt, buôn bán rất tốt. Cả một đời chăn nuôi, giết mổ vịt, số lượng rất lớn, mãi đến lúc chết mới biết mình phạm phải sát nghiệp, để những con vịt phải chịu cảnh giết mổ đau thương. Hy vọng linh hồn những con vịt hãy tha thứ cho tôi, vì ba bữa no đủ nên vô tri tạo ra sát nghiệp. Tôi biết sai rồi, xin Diêm Vương phán tôi tội hình”.

Lúc này, Diêm Vương thấy tội hồn có tâm sám hối, bèn phán hẩn chịu hình treo cổ 100 năm, mãn hạn thọ hình có thể chuyển sanh thành người, trải qua cuộc sống cùng cực. Trong đời sống, nếu có thể dừng tội sát nghiệp, chịu hành thiện bố thí, làm người cho tốt, thay đổi vận mệnh, sẽ có được cuộc sống hạnh phúc. Diêm Vương nói xong, quỷ sai áp giải tội hồn xuống.

Trên đường về, Lão Sư từ bi nói: “Không biết cảm ơn, báo ơn, sám hối, chỉ biết oán trách, không biết tu thân dưỡng tánh, chỉ tự lo, không quan tâm người khác, là chúng sanh vậy! Cho nên có được Đạo, nên tu cho tốt”.

Sứ mệnh hoàn thành Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh về, hồn phách nhập thể xác, Tiểu Trịnh khấu tạ Lão Sư từ bi.

Nam Cực Tiên Ông từ huấn:

Một người kiên định, sẽ không có tâm bàng hoàng.

Một người từ bi, sẽ không có tâm chán nản

Một người đại dũng, sẽ không có tâm sợ hãi.

Một người trách nhiệm, sẽ không có tâm nhẹ nhàng.

HỒI THỨ 10:

HẬU QUẢ CỦA ĐÀN CHỦ VÀ ĐIỂM TRUYỀN SƯ NGÃ MẠN QUÊN MẤT TÂM SƠ PHÁT BAN ĐẦU

Buổi tối, ngày 27 tháng 8, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phật Lão Sư từ bi dẫn Tiểu Trịnh du Địa Phủ. Khi đến Địa Phủ, Tiểu Trịnh mau hướng Diêm Vương tham giá, tiếp đó Tiểu Trịnh nhìn thấy một tội hồn mặc y phục màu trắng đang quỳ bên trong.

Tội hồn này nhìn thấy Hoạt Phật Lão Sư bước vào Điện, vội vàng bò đến trước mặt Lão Sư khấu đầu liên hồi và nói: “Đồ nhi sai rồi, xin Lão Sư từ bi tha tội!”. Lúc này, Diêm Vương muốn tội hồn thuật lại những việc đã làm lúc sanh tiền tại Đạo Tràng và Thiên Chức.

Tội hồn nói: “Trên Đạo Tràng tôi là một vị Điểm Truyền Sư nhưng không làm tốt Thiên Chức của mình. Sau khi cầu Đạo, phát tâm tại Đạo Tràng học tập tu bàn, cảm tạ Tiên Nhân từ bi đề bạt tôi thành Điểm Truyền Sư. Sau khi tôi lãnh Thiên Mệnh, tôi càng cố gắng vì Đạo Tràng bỏ ra, nỗ lực khai hoang xiển Đạo, do đó những vị Đạo Thân nhìn thấy những việc tôi đã làm, đối với tôi họ rất tôn kính. Nhưng ngày tháng lâu dần, tôi bắt đầu khởi tâm kiêu ngạo, ý thức chủ quan cao, không xem ai ai ra gì. Không những đánh mất đi tâm sơ phát ban đầu, ngay cả quá trình bàn Đạo cũng không trọn vẹn. Có một vị Điểm Truyền Sư sau khi biết chuyện, có lòng tốt kiến nghị tôi lúc bàn Đạo, phương thức có thể trọn vẹn hơn không? Lúc đó tâm khí kiêu ngạo, như bị ma quỷ che mất lương tri, cảm thấy nghe không lọt tai kiến nghị của người khác, do đó tôi bèn nói: “Người là Điểm Truyền Sư, ta cũng là Điểm Truyền Sư! Người bàn Đạo của người, ta bàn Đạo của ta, không phiền người bận tâm, người tự lo tốt bản thân là được”.

Vì tôi không tiếp thu ý kiến người khác, nên sau này mới gây ra lỗi sai lớn, làm lỡ mất huệ mạng chúng sanh. Trong một lần bàn Đạo, có một vị Tiên Hiền sơ ý té ngã đụng phải tôi, tôi nhất thời nóng giận, mở miệng mắng vị Tiên Hiền ấy. Ngoài bỏ mặt vị ấy buồn bã ra, tôi cũng không quan tâm họ có bị thương không. Tất cả cảnh này, bị người cầu Đạo có mặt tại hiện trường trông thấy, nên người cầu Đạo nói: “Tôi không cầu Đạo nữa!”. Tôi vốn dĩ đang tức giận, nghe vậy lập tức thét lên nói với người cầu Đạo: “Người để bọn ta bận như vậy, biểu văn dù gì cũng đã viết xong rồi...”. Sau đó, người cầu Đạo bất đắc dĩ mà cầu Đạo, nhưng sau đó không thấy vị Đạo Thân ấy nữa. Theo Dẫn Bảo Sư của người ấy nói: những gì đã nghe thấy trong lúc cầu Đạo khiến người ấy không cảm nhận được đâu là thù thắng và tôn quý của Đạo nữa.

Tôi lãnh Thiên Mệnh là Điểm Truyền Sư, nhưng không tu viên mãn đức tánh của mình, dẫn đến hậu học thất vọng rời khỏi Đạo Tràng. Hy vọng mỗi Điểm Truyền Sư

trên trần thế, tuyệt đối đừng giống tôi kiêu ngạo ngã mạn, nên biết rằng mỗi vị Diêm Truyền Sư được lãnh Thiên Mệnh đều có nhân duyên của họ, phải lập nguyện để độ hóa chúng sanh. Hôm nay, Ôn trên vì để chúng ta được tu bàn Đạo tốt hơn, nên giao mệnh cho Lão Tiên Nhân. Tiên Nhân lại giao mệnh cho chúng ta, vì mỗi người đều gánh lên sứ mệnh mà đến, chỉ là Thiên Chức khác nhau, nên sứ mệnh khác nhau. Như Diêm Truyền Sư là lãnh Thiên Mệnh, những việc Diêm Truyền Sư nên làm, là đại diện Lão Sư truyền Đạo, đồng thời đem tinh thần và ý nghĩa của Đạo hoằng dương ra, trở thành tấm gương học tập của mỗi vị Tiên Hiền”.

Lời tội hồn vừa nói xong, Diêm Vương tiếp đó nói: “Nếu người biết sai rồi, Ôn Trên lại cho người cơ hội sửa sai, để người đến nhân gian tiếp tục độ hóa chúng sanh; phán người chuyển sanh đến Trung Quốc, đợi sau khi lão thủy hoàn triều, đem tội lập công. Tội hồn khấu đầu liên hồi nói: “Cảm tạ Ôn Trên lại cho tôi cơ hội đem công chuộc tội”. Tội hồn vừa nói xong, quỷ sai đứng một bên, liền đem tội hồn xuống.

Tội hồn thứ hai tiếp theo lên thuật lại: “Tôi thân là một đàn chủ, nhưng không làm tròn trách nhiệm của mình. Trong nhà tôi có lập Phật Đường gia đình, sau khi sự nghiệp ổn định và thuận lợi tôi đều xem sự nghiệp làm trọng. Mỗi ngày thời gian hiển hương sớm tối bất định, có lúc vì vội đi làm nên chỉ hiển hương mà không khấu đầu, mỗi tháng rằm mừng một, mười lăm có lúc quên mất hiển hương, hoàn toàn không chiếu theo Phật quy lễ tiết mà làm, thậm chí bàn Đạo cũng chưa bàn qua. Tôi đem tâm tư toàn bộ đặt vào sự nghiệp, quên mất ý nghĩa thiết lập Phật Đường là nhằm để gia đình thêm viên mãn, đồng thời dẫn độ chúng sanh cùng lên pháp thuyền. Vì bản thân làm không viên mãn nên dẫn đến người trong gia đình tôi cũng không nguyện tiếp cận Phật Đường.

Thông qua Diêm Truyền Sư trường kì quan sát, cảm thấy không ổn bèn mở lời hy vọng được bàn một lần Đạo ở nhà tôi. Vì chỉ lo kiếm tiền nên tôi đã trả lời: “Không có thời gian, nếu muốn bàn Đạo hy vọng Diêm Truyền Sư chọn nơi khác bàn”. Ngày tháng lâu dài, tôi đã đem Phật Đường dẹp lên, phạm phải rất nhiều tội lỗi. Sau khi vãng sanh lên Trời, Tam Quan Đại Đế và Quan Thánh Đế Quân rất từ bi dạy dỗ tôi nói: “Tôi phạm phải rất nhiều tội lỗi, tâm đặt nặng về vấn đề tiền bạc, quên mất ý nghĩa chân chính của việc thiết lập Phật Đường”, sau đó tôi bị đem đến Địa Phủ. Hy vọng tôi vẫn còn cơ hội bù đắp lại lỗi sai trước kia đã phạm, tôi thật hy vọng mỗi vị gánh vác trách nhiệm Đàn Chủ và gánh vác Thiên Chức khác, nhất định phải làm tròn trách nhiệm. Không cần phải làm được 100%, Ôn Trên chỉ muốn cái tâm thành kính này của các vị. Lời vừa nói xong, quỷ sai lập tức đem tội hồn thứ hai đi.

Lúc này, Tiểu Trịnh nhìn thấy Hoạt Phật Lão Sư rất đau lòng, vì có rất nhiều Đạo Thân, đều vì phạm sai mà phải đến Địa Phủ chịu hình. Hoạt Phật Lão Sư lúc này rất từ bi nói: “Tất cả đồ nhi đều là đồ nhi tốt của Thầy, bất luận đồ nhi làm sai việc gì, Thầy đây đều tha thứ cho con, hy vọng tất cả đồ nhi, đừng đến lúc cuối mới hối hận thì đã không kịp nữa rồi. Hy vọng Thầy đây trên Lý Thiên nhìn thấy tất cả chúng đồ nhi, hy vọng tất cả đồ nhi của Thầy đừng để Thầy đây buồn lòng thêm và xuống Địa Phủ

thăm con, vì như vậy Lão Mẫu sẽ đau lòng. Nên ghi nhớ đừng để được Đạo rồi nhưng mất đi tâm Đạo”.

Thời gian đã muộn Lão Sư dẫn Tiểu Trinh về, hôn phách nhập thể xác.

{ Phụ chú:

- Ý nghĩa của việc thiết lập Phật Đường: hành công liễu nguyện đều thuận lợi, quần kết thiện duyên, sáng tạo nhân gian tịnh khổ.
- Sứ mạng của Điểm Truyền Sư: phản tỉnh bản thân, dùng đức phục người, phát hiện nhân tài, ban bố trách nhiệm một lần công tâm, bao dung thành toàn.
- Sứ mạng của Giảng Sư: thể thiên tuyên hóa, chia sẻ cực nhọc với Thầy, tiếp bước người đi trước và dẫn dắt người theo sau.
- Sứ mạng của Đàn Chủ: gánh lên trách nhiệm tuyển hiền tài, dốc sức tài thí thành toàn, Phật Đường là việc của mình, sống chết phúc họa không màng.
- Mục đích của Đàn Chủ: liễu nguyện báo ân Trời, giúp Thầy cứu đời, độ người mê.

HỒI THỨ 11:

NÔNG DÂN VÀ KẺ THÍCH ĂN THỊT CHÚNG SANH

Buổi tối, ngày 28 tháng 08, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh đến Địa Phủ, đi tìm hiểu thêm cảnh tội hồn bị ném xuống chảo dầu. Lúc Tiểu Trịnh theo Tế Công Lão Sư đi đến nơi hành hình tội hồn, Tiểu Trịnh nhìn thấy rất nhiều quỷ sai ném tội hồn vào chảo dầu lớn. Chỉ thấy tội hồn không ngừng truyền ra tiếng kêu đau khổ, đồng thời không ngừng lăn lộn trong chảo dầu. Đến khi tội hồn bị rán chỉ còn đầu lâu, quỷ sai liền đem họ vớt lên, dùng nước hoàn hồn tạt lên khôi phục lại hình dáng ban đầu. Tiếp đó quỷ sai lại đem họ quăng vào chảo dầu rán tiếp, cứ như vậy làm đi làm lại động tác đó, mãi đến khi mãn hạn chịu hình mới kết thúc loại đau khổ này.

Lúc này, Hoạt Phật Lão Sư từ bị gọi quỷ sai đem một tội hồn qua đây hỏi chuyện. Quỷ sai nghe xong liền kêu một tội hồn nam vừa được tạt xong nước hoàn hồn đến, chỉ thấy tội hồn này rất đau khổ từ từ bò qua, Lão Sư từ bị dùng quạt, quạt nhẹ, tội hồn lập tức khôi phục hình dáng ban đầu.

Tội hồn thảm thiết kêu: “Đau khổ quá! Đau khổ quá!”.

Lão Sư kêu tội hồn mau nói ra tại sao hôm nay lại chịu quả báo này? Để người đời lấy đó làm cảnh giác.

Tội hồn nói: “Sinh tiền tôi là người nông dân trồng ruộng, vì thu nhập ít ỏi cho nên sau đó quyết tâm bán hết ruộng đất đổi thành kinh doanh nông trường. Trong nông trường tôi nuôi rất nhiều bò, đợi bò lớn lên tôi bèn đem chúng đi bán. Vì tôi bán bò, để bò chịu cảnh thân xác bị phân chia, còn để chúng trở thành cốt lết bị dầu chiên, rán đau khổ vô cùng. Vì vậy, Diêm Vương phán tôi chịu hình xuống chảo dầu 350 năm”.

Tội hồn ngưng một chút nói tiếp: “Hôm nay, tôi phải chịu cảnh bị dầu rán đau khổ, cuối cùng tôi nhận ra sinh mạng của mọi loài động vật với người đều là bình đẳng, đừng vì hình dáng bên ngoài khác nhau mà để họ thành thức ăn của nhân loại. Tôi cam tâm tình nguyện chịu hình phạt xuống chảo dầu, nhưng thật rất đau khổ, đau lắm”. Lời vừa nói xong, quỷ sai lại đem tội hồn quăng vào trong chảo dầu rán.

Tiếp đó, Hoạt Phật Lão Sư lại dẫn Tiểu Trịnh đến Địa Ngục Cắt Cổ Họng. Khi đến hiện trường thấy rất nhiều tội hồn bị cột trong cây cột, các quỷ sai dùng dao cắt cổ họng của tội hồn, chỉ thấy mỗi tội hồn máu chảy không ngừng, đồng thời không ngừng truyền ra những tiếng la thảm thiết mãi cho đến khi chết đi. Sau đó, lại bị tạt nước hoàn hồn tiếp tục chịu hình. Tình cảnh này thật đáng thương không dám nhìn.

Lúc này, Tiểu Trịnh nhìn thấy Hoạt Phật Lão Sư từ bi gọi quỷ sai đem một tội hồn thuật lại tội lỗi bản thân đã phạm.

Quỷ sai liền cõi trời một tội hồn dẫn đến trước mặt Hoạt Phật Lão Sư, tội hồn hành lễ với Lão Sư xong và nói: “Tôi sanh tiền rất thích ăn thịt chúng sanh. Bất luận bay trên trời, bò trên mặt đất hay bơi trong nước, lớn nhỏ tôi đều ăn hết. Nhất là càng đặc biệt thì càng thích ăn, hiện nay mới biết chúng sanh vì tôi tham ăn mà chịu cảnh đau khổ, Diêm Vương phán tôi chịu hình cắt cổ hòng 300 năm. Tôi hiện nay đã chịu hình 200 năm, còn 100 năm nữa hình phạt mới xong. Ôi! Bản thân mê muội vô tri, để chúng sanh vì tôi mà chịu khổ, nay hối hận cũng đã muộn, tôi can tâm lãnh nhận quả báo này”.

Sau khi nói xong, quỷ sai lại đem tội hồn áp giải đi tiếp tục chịu hình.

Thời gian đã muộn, Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh về, hồn phách nhập thể xác. Sứ mạng hoàn thành, Tiểu Trịnh khấu tạ Lão Sư từ bi.

HỒI THỨ 12:

HẬU QUẢ CỦA KẺ BẤT HIỂU VỚI CHA MẸ

Buổi sáng ngày 03 tháng 09, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phật Lão Sư từ bi dẫn Tiểu Trịnh đến A Tì Địa Ngục. Khi đến hiện trường, thấy rất nhiều tội hồn đang chịu khổ, đau khổ của họ thật không thể hình dung, vừa khủng hoảng vừa thâm thâm. Hoạt Phật Lão Sư tiếp đó dẫn Tiểu Trịnh tiến vào Điện, vừa lúc thấy Diêm Vương đang xét xử. Chỉ thấy Diêm Vương rất nghiêm nghị kêu tội hồn đang quỳ dưới đài thuật lại những việc đã sai.

Tội hồn quỳ dưới đài nói: “Lúc sanh tiền tôi có cuộc sống rất giàu sang, được cha mẹ thương yêu chiều chuộng, nhưng bản thân không thích học hành vì nhiễm một số tập tính không tốt như đánh bạc, kết giao với bạn xấu, nên nói chuyện với cha mẹ bắt đầu không lễ phép, cảm thấy cha mẹ đối xử tốt với mình là chuyện đương nhiên, cho nên lúc đòi mẹ món gì mà không được thì tôi không vui. Có một ngày, vì một chút chuyện nhỏ mà tranh chấp với mẹ, không ngờ trong lúc mẹ tức giận đã ngã bệnh, không lâu thì vãng sanh. Tôi làm mẹ tức chết, tạo ra tội lỗi đại bất hiếu, tôi nguyện ý tiếp chịu Diêm Vương trừng phạt”.

Diêm Vương tức giận nói: “Đứa con gái bất hiếu như ngươi, bản thân ngươi biết làm sai điều gì không?”.

Tội hồn đáp: “Tôi làm mẹ tức chết! Tôi biết sai rồi, nhưng tôi không cách nào cứu mẹ sống lại, xin Diêm Vương phán tội”.

Diêm Vương nói: “Được! Ta phán ngươi chịu hình treo cổ 300 năm, mãn hạn chịu hình là phải xuống chảo dầu 500 năm, tổng cộng 800 năm hình phạt, lui xuống!”. Nói xong, quỷ sai liền đem tội hồn áp giải xuống.

Diêm Vương tiếp đó, từ phán đài đi xuống, chào hỏi Hoạt Phật Lão Sư, cung kính mà nói: “Đảm nhận trọng trách tam tào phổ độ, độ hóa tất cả Nguyên Phật Tử về Lý Thiên lại cùng Bồ Tát hỗ trợ Đạo mà bốn ba, Người quả cực nhọc rồi”.

Diêm Vương nói xong, liền quay về phán đài tiếp tục xét xử tội hồn tiếp theo. Chỉ thấy tội hồn vừa lên liền quỳ xuống nói: “Tôi sanh tiền có cuộc sống rất tốt, cha mẹ chăm lo đầy đủ nhưng tôi lại bất hiếu thường cãi nhau với mẹ. Trong một lần cãi lộn, mẹ tôi vì đụng phải đồ vật mà hôn mê, cấp cứu không kịp mà vãng sanh. Vì vậy tôi đã tạo ra lỗi sai nuôi tiếc không thể bù đắp”.

Lúc này, Diêm Vương kêu quỷ sai đem mẹ tội hồn vào trong Điện. Mẹ tội hồn vừa vào trong bèn khẩn cầu Diêm Vương nói: “Xin Diêm Vương khai ân! Trăm sai ngàn sai đều là tôi sai, là tôi không dạy tốt nó”. Tội hồn khóc bò đến bên cạnh mẹ, khẩn cầu

mẹ tha thứ. Sau đó hai mẹ con ôm nhau khóc, quý sai đem mẹ tội hồn rời khỏi, Diêm Vương thấy tội hồn có ý sám hối, bèn phán hấn đánh vào Nhiệt Não Địa Ngục 300 năm, Diêm Vương nói xong quý sai đem tội hồn áp giải đi chịu hình.

Sứ mạng hoàn thành, Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh về, hồn phách nhập thể xác, Tiểu Trịnh khấu tạ Lão Sư từ bi.

HỒI THỨ 13:

CẢNH BÁO CỦA A TU LA VƯƠNG & QUY LUẬT CỦA NGHIỆP KÍNH ĐÀI - HẬU QUẢ CỦA KẺ BÁN CÁ

Ngày 22 tháng 09, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phật Lão Sư từ bi dẫn Tiểu Trịnh du Địa Phủ. Lúc Thầy trò đến Điện Diêm Vương, vừa bước vào trong Điện, Tiểu Trịnh nhìn thấy A Tu La Vương. A Tu La Vương nhìn thấy Hoạt Phật Lão Sư bèn cất cao giọng mở miệng nói: “Tôi lãnh mệnh Mẫu đến khảo đệ tử Bạch Dương. Đệ tử của Hoạt Phật mỗi người đều phải tiếp nhận khảo nghiệm để xem họ đối với Đạo phải chăng có lòng tin. Sau đó, A Tu La Vương bèn nói với Tiểu Trịnh rằng: “Ta vốn không đáng sợ, mà đáng sợ nhất là tâm các người, khởi lên phiền não, oán giận, là tâm người bị ma nhập, mới chiêu đến A Tu La ta khảo người. Không phải ta thích khảo các người mà là tâm người tự khảo, đừng trách A Tu La Vương ta. Phải biết: tam tâm không trừ, tâm ma che lấp, trí tuệ sẽ không khai mở. Lúc này hãy mau tìm lại tâm son sắt ban đầu, tâm không có phân biệt đối đãi, nếu các người thích chấp chước việc dân gian không buông bỏ, cẩn thận đấy! A Tu La Vương ta sẽ đem các người đến Địa Phủ, các người lúc nào cũng phải cẩn thận khởi tâm động niệm của mình, thời thời khắc khắc giữ chặt lấy tâm mình, tâm bất chính dễ chiêu đến tâm ma cản trở. Người tu Đạo quan trọng nhất là tu tốt bản tâm mình và cũng là dùng tâm Phật từ tâm đi đối đãi sự việc, đừng nên quá kiêu căng, ngạo mạn, chủ kiến bản thân quá cao”. Nói đến đây, A Tu La Vương bèn rời khỏi.

Tiếp đó, Tiểu Trịnh theo Thầy đến trước Nghiệp Kính Đài, lúc này vừa thấy quỷ sai đang áp giải một tội hồn đến trước Nghiệp Kính Đài.

Chỉ thấy Diêm Vương nhìn thấy tội hồn nói: “Người sinh ra tại Ấn Độ, lúc đầu có cuộc sống nghèo khổ, sau đó không chăm chỉ học hành mà làm nghề trộm cướp sinh sống. Chuyên cướp của người già, người yếu, trẻ em, cướp được liền bỏ chạy, hoàn toàn không lo đến sự sống chết của đối phương. Người có thừa nhận lỗi sai của người không?”. Lúc đầu, Tiểu Trịnh thấy tội hồn không ngừng tranh biện lý lẽ cho bản thân. Sau đứng lên Nghiệp Kính Đài soi, sau khi hành vi tội ác hiển thị ra, sắc mặt tội hồn lập tức biểu hiện lo sợ trắng bệch, bèn cúi đầu nhận sai. Diêm Vương phán tội hồn hình treo cổ 50 năm. Phán xong, quỷ sai lập tức đem tội hồn áp giải xuống.

Quỷ sai lại đem một tội hồn khác lên. Tội hồn quỳ xuống tường thuật: “Lúc sanh tiền tôi hành nghề bán cá kiếm sống, tạo rất nhiều sát nghiệp để chúng sanh chịu cảnh đau khổ dày vò”. Tiểu Trịnh thấy tội hồn này biết nhận lỗi sai. Diêm Vương lắc đầu từ bi nói: “Ôi! Các người có biết bao nghề chính đáng có thể làm mà không làm lại cứ phải chọn nghề sát nghiệp, để chúng sanh chịu khổ nạn. Sự đau khổ của chúng sanh, các người phải trả giá, phải đi chịu khổ! Người có biết không?”. Tội hồn khóc khê gật đầu. Diêm Vương phán tội hồn chịu hình phạt 350 năm.

Diêm Vương nói: “Bổn vương thấy ngươi có ý hối cải vốn dĩ muốn phán ngươi chịu khổ hình cắt lưỡi và cắt cổ họng. Nhưng nay ngươi biết nhận sai, bổn vương đem hai loại hình phạt này sửa lại. Nên nhớ: Mỗi người chỉ cần có tâm sám hối, đừng tái phạm lại, tự nhiên sẽ có nhân duyên tốt chuyển đổi. Quan trọng nhất từ nội tâm bản thân sửa đổi, đừng phóng túng tâm ra ngoài nếu không sẽ phạm phải lỗi đã sai”. Diêm Vương nói xong, quỷ sai đem tội hồn áp giải xuống.

Sau đó, Diêm Vương gọi Tiểu Trịnh đến trước Nghiệp Kính Đài nhưng Tiểu Trịnh nhìn thấy trong gương cảnh vật mơ hồ. Tiểu Trịnh thỉnh thị Diêm Vương từ bi: “Tại sao lại như vậy?”. Diêm Vương nói: “Vì ngươi đã cầu Đạo bá Hoạt Phật làm Thầy. Danh sách ấy do Tam Quan Đại Đế cai quản, thoát ly khỏi Diêm Vương, cho nên cầu Đạo là thù thắng và tôn quý biết bao, nên biết trân trọng đừng quên đấy!” Tiểu Trịnh khấn tạ Diêm Vương từ bi.

{ Phụ chú:

- Tam tâm: quá khứ tâm không suy, vị lai tâm không nghĩ, hiện tại tâm không tồn.
- Tâm ma: oán hận, phiền não phẫn nộ, phân biệt, đối đãi.

HỒI THỨ 14:

VIỆC ĐẠO THÂN LÊN LỚP CẦN BIẾT VÀ HẬU QUẢ CỦA KẺ ÁC Ý SÁT HẠI CHÚNG SANH

Ngày 08 tháng 10, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phật Lão Sư từ bị dẫn Tiểu Trịnh du Địa Phủ. Khi bước vào Điện Diêm Vương, Diêm Vương nhìn thấy Hoạt Phật Lão Sư, bèn từ phán đài bước xuống chào hỏi, tiếp đó Tiểu Trịnh tham giá Diêm Vương. Diêm Vương nói với Tiểu Trịnh: “Đệ tử Bạch Dương các người, Phật quy nên giữ gìn tốt, Lễ Tiết nên làm tốt, tạm định Phật quy, nên sửa thì mới sửa. Lúc Thiên Nhiên Cổ Phật còn tại thế, Phật quy đã định đa số không được sửa! Ví dụ như hiện nay trong Đạo Tràng, có một số Phật Đường giờ lên lớp không thỉnh Phật Đăng, vậy Cửu Huyền Thất Tổ của đệ tử Bạch Dương sẽ không được đến Phật Đường, không được đứng bên ngoài nghe kinh thuyết pháp, tiếp nhận Phật quang phổ chiếu. Nên biết chúng ta trong quá trình tu Đạo, bàn Đạo, Tổ Tiên đều được chiêm quang. Vì Phật Đường không thỉnh Phật Đăng, các người nên đặc biệt lưu ý và khuyên bảo”.

Ý nghĩa của việc thỉnh Phật Đăng: là cung thỉnh Chư Thiên Tiên Phật, Vạn Tiên Bồ Tát đến hộ trì Pháp Đàn, đồng thời Tổ Tiên được đến chiêm quang. Phật Đường nếu không thỉnh Phật Đăng, Tiên Phật làm sao đến trợ giúp chúng sanh? Các người nên biết: Tiên Phật Bồ Tát đều rất từ bi, Phật Đường chỉ cần thỉnh Phật Đăng, Tiên Phật lập tức giáng đàn, đừng cảm thấy phiền phức”. Nói xong, Diêm Vương quay về phán đài xét xử.

Tiếp đó, Tiểu Trịnh nhìn thấy một đàn muỗi đen bay vào. Diêm Vương gọi quỷ sai tạt nước hoàn hồn. Một đàn muỗi lập tức hồi phục thân người ban đầu. Diêm Vương gọi tội hồn thuật lại việc sai lúc sanh tiền, tại sao đầu thai hóa sanh thành muỗi.

Tội hồn thưa: “Tôi sanh tiền sát hại rất nhiều côn trùng và muỗi, để chúng đau khổ mà mất đi sanh mạng. Sau khi xét xử xong, đầu thai hóa sanh làm muỗi. Tôi chịu hình phạt ba kiếp luân hồi, mới hiểu ra chúng sanh đều bình đẳng. Chỉ là xác thịt bất đồng, linh tánh đều bình đẳng. Chỉ vì nhiều kiếp cử chỉ hành vi và đức hạnh khác nhau, mà có cảnh ngộ đời người khác nhau.

Diêm vương từ bi nói: “Hiện tại người cũng bình đẳng, vi phạm sai mà đầu thai thành muỗi. Cho nên tại dương thế, phàm sinh vật có mạng sống đều đối đãi bình đẳng, tôn trọng sanh mạng”. Nói xong, quỷ sai lập tức áp giải tội hồn xuống.

Quỷ sai tiếp đó lại dẫn một con côn trùng vào Điện. Giống tội hồn trước vậy, quỷ sai dùng nước hoàn hồn tạt vào côn trùng liền hồi phục hình dáng ban đầu, hồi phục thân người quỷ trong Điện.

Tội hôn thuật lại sanh tiền việc làm sai: “Tôi sanh tiền thích ăn côn trùng, càng ưa dùng cách dầu rán, xào, chiên, nấu luộc,... chúng nó, vì vậy mà tạo sát nghiệp. Hiện nay, tôi đã hiểu sanh mạng chúng sanh đều bình đẳng, tuyệt đối không được tổn thương chúng nếu không khó tránh nghiệp lực”.

Diêm Vương nói: “Phán người đời đời thành côn trùng, để người chịu quả báo này, vậy mới hiểu được đau khổ của côn trùng”. Nói xong, quỷ sai áp giải tội hôn xuống.

Thời gian đã muộn, Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh về, hôn phách nhập thể xác, Tiểu Trịnh khấu tạ Hoạt Phật Lão Sư từ bi.

Vạn Tiên Bô Tát Từ Huấn

Lúc nhiều loạn giữ gìn thanh sạch tự tại, mới thật là người tu hành.

Lúc bị dẫn dụ vẫn từ tốn nắm giữ, mới thật là người tu hành.

Lúc thuận cảnh, luôn nhún nhường thành toàn người, mới thật là người tu hành.

HỒI THỨ 15:

HẠT QUẢ CỦA KẺ HÀNH NGHỀ NUÔI GÀ - KẺ THAM ĂN SƠN HÀO HẢI VỊ - KẺ BÁN CÁ

Buổi tối ngày 05 tháng 11, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phật Lão Sư từ bí dẫn Tiểu Trịnh đến Đệ Thập Điện. Thầy trò vừa bước vào Điện đã thấy Chuyển Luân Vương. Diêm Vương nhìn thấy Hoạt Phật Lão Sư liền đứng dậy hành lễ, chào hỏi Lão Sư, Tiểu Trịnh cũng mau tham giá Diêm Vương.

Sau đó, Tiểu Trịnh thấy quỷ sai áp giải tội hồn đang sắp đầu thai chuyển thế đi vào quỷ trong Điện. Diêm Vương kêu tội hồn sắp đầu thai thuật lại lần nữa nói: “Người nay sắp đầu thai vào súc sanh Đạo, chuyển thế thành chim hai kiếp, diễn biến kết quả ngày hôm nay, vì sanh tiền người hành nghề chăn nuôi gà, người để chúng sanh chịu bao đau khổ, nên hiện nay kiếp này để người mất đi thân người, chuyển thế thành một con gà. Muốn trách hãy trách lúc người có thân người, người không biết trân trọng, tu thân dưỡng tánh. Bồn Vương hy vọng sau này người có cơ hội lại được thân người, hãy trân trọng tốt, đừng làm chuyện sát hại chúng sanh nữa. Diêm Vương vừa nói xong, quỷ sai liền áp giải tội hồn đi.

Tiếp đó, quỷ sai lại dẫn một tội hồn khóa tay, xích chân vào Điện. Thấy quỷ sai cời trói cho tội hồn. Lúc này, Diêm Vương mở lời nói với tội hồn đang quỷ bên dưới: “Vì phúc báo kiếp trước người hưởng chưa hết, nên kiếp này vẫn còn cơ hội đầu thai chuyển thế thành người. Nhưng người phải đầu thai vào gia đình nghèo khổ. Lúc sanh tiền không giữ giới sát phóng sanh, ngược lại ăn hết các món ngon vật lạ. Lần đầu thai này, mong người nhớ đừng ăn thịt chúng sanh nữa, đừng lại kết ác duyên với chúng sanh, tuyệt đối nên nhớ”. Tội hồn khầu tạ Diêm Vương từ bí, sau đó quỷ sai áp giải tội hồn đi.

Tiếp đó, quỷ sai lại dẫn một tội hồn khác cũng bị xích chân vào quỷ trong Điện. Diêm Vương hỏi: “Người sanh tiền làm nghề bán cá. Hằng ngày sáng sớm, người đều đến chợ cá lựa cá nhập hàng. Tuy người không động dao, hăng cá đều có người làm sạch. Nhưng! Người đem mạng họ đi bán, vẫn phạm tội cộng nghiệp. Nên bồn vương phán người chuyển thế đầu thai làm cá một kiếp, để người trong biển cả, làm bạn của cá, cũng để người nếm trải mùi vị đau khổ khi làm cá. Lúc sanh tiền, chỉ cần có quan hệ làm ăn, đều bị tính trong cộng nghiệp. Vì muốn liễu kết mối nhân quả, nghiệp lực là cộng nghiệp này. Sau khi người chuyển thế thành cá, sẽ có nhân duyên, gặp lại những người có cộng nghiệp với người”. Diêm Vương nói đến đây, quỷ sai lập tức đem tội hồn đi.

Diêm Vương than một hơi nói: “Không dễ được thân người, một khi mất đi thân người, vạn kiếp bất phục, nên trân trọng lấy!”.

{ *Phụ chú:* Nỗi đau khổ của cá:

Mất cá không nhắm được, cá lớn ăn cá bé, nguồn nước không tốt, quá lạnh hoặc lúc không có nước, cá sẽ không sống được mà chết, còn bị con người đánh bắt, sau đó chịu cảnh: chưng, nấu, quay, rán, ... Thật đau đớn!

Tế Công Hoạt Phạt Từ Huấn

Người có ý người, ta có ý ta, hợp với ý ta, e khó hợp ý người. Hợp với ý người, e khó hợp ý ta, ý người ý ta, e khó hợp ý trời. Hợp với ý trời, tự nhiên như ý.

HỒI THỨ 16:

HẬU QUẢ CỦA KẺ LÃNH CHÚC GIẢNG SƯ, ĐÀN CHỦ LẠI KHAI CHAY PHÁ GIỚI

Buổi sáng ngày 18 tháng 11, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phật Lão Sư từ bi dẫn Tiểu Trịnh du Địa Phủ. Khi đến Địa Phủ, Diêm Vương chào hỏi Hoạt Phật Lão Sư, sau đó nói: “Hoạt Phật cực nhọc rồi, vì chúng sanh bôn ba bận rộn, đảm nhận đại trọng trách Tam Tào Phổ Độ. Ngài thật quá cực nhọc rồi!”

Hoạt Phật lắc đầu khiêm tốn nói: “Đó đều nhờ mọi người và Chư Thiên Tiên Phật đồng tâm hiệp lực, mong giúp Lão Mẫu tìm kiếm tất cả Nguyên Phật Tử về Lý Thiên, có như vậy mới có thể để Nguyên Phật Tử tại Địa Ngục cũng được về Lý Thiên. Hồng nguyện đã phát của Địa Tạng Cổ Phật: “*Địa Ngục không trống, thề không thành Phật*” mới mong được như nguyện. Sau một hồi chào hỏi, Diêm Vương bèn quay về phán đài.

Lúc này, quỷ sai vừa áp giải một tội hồn vào. Tội hồn vừa nhìn thấy Lão Sư, liền tiến về phía trước cầu xin Lão Sư từ bi cứu mạng.

Diêm Vương thấy vậy bèn uy nghiêm nói: “Sớm biết hôm nay tại sao lúc đầu làm vậy! Còn không mau quỳ ngay ngắn. Lúc tại thế ngươi bái Hoạt Phật làm Thầy, là đệ tử Bạch Dương. Ngươi đã ăn chay, lập nguyện thanh khẩu, lại gánh Thiên Chức Đàn Chủ, Giảng Sư lại dám khai chay phá giới, ăn thịt chúng sanh. Chẳng lẽ không biết thù thắng và tính quan trọng khi lập nguyện sám hối? Sau khi khai chay phá giới, còn không sám hối, sửa sai. Có biết bản thân hồ thẹn với Sư Tôn, Sư Mẫu, ngươi biết tội chưa?”

Lão Sư đau lòng nói với tội hồn: “Đồ nhi à! Tại sao con lại làm vậy?”

Diêm Vương: “Phán ngươi đầu thai thành súc sanh”.

Tội hồn nghe xong phán quyết, rất kinh hoàng lúng túng khấu đầu liên hồi cầu Diêm Vương khai ân.

Diêm Vương nói: “Lúc ngươi ăn thịt chúng sanh, tại sao không mảy may có lòng trắc ẩn, nghĩ đến sẽ buông tha họ? Nay cầu bốn vương khai ân, có quá muộn không? Ngươi có từng nghĩ những chúng sanh bị ngươi ăn vào bụng, oán khí của bọn chúng có dễ bị tiêu trừ vậy không?”

Lúc này, Tiểu Trịnh đứng một bên nghe xử, do thói quen nhìn sau lưng tội hồn, đột nhiên kinh hãi thốt lên: “Sau lưng tội hồn đều là linh hồn động vật”.

Tội hồn nghe xong, liền quay đầu lại, phút chốc lo sợ nói: “Tại sao lại nhiều vậy?”. Tội hồn mãi khẩu đầu nhận sai với Thầy.

Ngay lúc này, Lão Sư đột nhiên quỳ xuống, giúp tội hồn khăn cầu Diêm Vương khai ân.

Tiểu Trinh đứng một bên thấy Thầy quỳ xuống, cũng vội quỳ nói: “Xin Thầy đừng dậy đừng làm vậy”. Lúc ấy, Tiểu Trinh buồn bã nghĩ: “Lão Sư từ bi vì chúng đồ nhi gánh biết bao nghiệp lực vừa nặng vừa nhiều, vì chúng đồ nhi không tiếc thân quỳ các oan thân chủ nợ, cầu xin các oan khiên, nương tình nhẹ tay cho chúng đồ nhi thêm một thời gian. Hy vọng mỗi vị Tiên Hiền trân trọng Phật duyên với Thầy, đừng để Thầy vì chúng ta mà bận tâm, buồn bã”.

Diêm Vương thấy Hoạt Phật quỳ xuống, mau đứng dậy nói: “Hoạt Phật, Ngài đừng làm vậy, chẳng phải làm khó Bồn Vương sao? Luật Trời nghiêm ngặt, phán quyết là không thể thay đổi, nếu không khó có thể xóa bỏ oán khí của các oan hồn!”

Lúc này, tội hồn bò đến bên Thầy nói: “Xin Thầy hãy đứng lên! Đồ nhi con gánh không nổi đâu! Đồ nhi biết sai rồi xin Thầy đừng làm vậy. Con nguyện chịu bất kì phán quyết của Diêm Vương, bản thân tạo tội lỗi lớn vậy, để chúng sanh chịu đau khổ. Đã lập nguyện không giữ tốt, còn khai chay phá giới. Tội nhi tội nghiệp sâu nặng, hy vọng kiếp sau có cơ hội lại được làm đồ nhi của Thầy, con nhất định sửa chữa sai lầm trước kia”.

Lão Sư đau lòng nói với tội hồn: “Đồ nhi à! Đã phát nguyện thanh khẩu, còn không tin Đại Đạo tôn quý, cố ý phá giới, phạm nhiều lỗi sai như vậy!”.

Diêm Vương đại nộ mắng: “Bản thân ngươi ăn đã đành, còn dẫn bạn Đạo trong Đạo Tràng cùng đi ăn, ngươi...”

Lúc này, tội hồn đã biết sai, từ bên cạnh Thầy bò về vị trí cũ, xin Diêm Vương xét xử. Diêm Vương phán tội hồn luân hồi thành heo một kiếp, sau đó kiếp sau lại đầu thai thành người. Đầu thai vào gia đình tu Đạo, bù đắp lỗi sai trước kia. Tại sao Ta phán quyết ngươi như vậy? Vì ngươi kiếp trước có cầu Đạo, trong Đạo Tràng học, tu, giảng, bàn, có công giảng lớp. Ngươi nên biết Luật Trời là thưởng phạt phân minh, công tội phân rất rõ ràng. Chỉ cần ngươi lập công sẽ thưởng cho ngươi, cho ngươi cơ hội làm người, lỗi đã phạm cũng phải chịu luân hồi làm heo một kiếp. Ngươi có đồng ý đem một phần công đức, hồi hướng cho chúng sanh bị ngươi sát hại không?”

Tội hồn nói: “Tôi đồng ý, đương nhiên đồng ý, cảm tạ họ cho tôi cơ hội chuộc tội”.

Diêm Vương lập tức chuyển sức công đức cho chúng sanh quỳ sau tội hồn, nghe xét xử xong họ bèn rời khỏi. Diêm Vương nói: “Sau này làm lại người, nên nhớ bù đắp

lỗi sai trước đây, phát lại tâm nguyện, theo bước Sư Tôn, Sư Mẫu, đi độ hóa chúng sanh, chia sẻ âu lo cực nhọc cùng Hoạt Phật Lão Sư”.

Tội hồn nói: “Kiếp sau nếu có cơ hội làm đồ nhi của Thầy, nhất định sẽ ghi nhớ trong lòng, không tái phạm Phật quy, đồ nhi tại đây cáo biệt Thầy”.

Hoạt Phật Lão Sư từ bi nói với tội hồn: “Bất luận con ở đâu, nếu đầy đủ Phật duyên, Thầy vẫn sẽ tìm con về”. Tiếp đó, quỷ sai áp giải tội hồn đi. Tiểu Trịnh bên cạnh mau đỡ Thầy đứng dậy.

Diêm Vương từ phán đài bước xuống nói với Hoạt Phật Lão Sư: “Biết bao chúng sanh không biết Lão Mẫu từ bi, đem Đạo giảng xuống nhân gian, đại khai phổ độ, độ hóa Tam Tào. Có cơ hội làm người không biết trân trọng. Minh Sư khó gặp, vị Hoạt Phật tốt như vậy, từ bi như vậy mà vì chúng sanh gánh vác bao nghiệp lực, không biết cảm ơn thật đáng tiếc”.

Lão Sư nói với Diêm Vương: “Diêm Quân, Ngài cũng cực nhọc rồi, chúng ta cùng nỗ lực giúp Lão Mẫu tìm Nguyên Phật Tử về Lý Thiên. Đồ nhi còn tại thế, cũng phải giúp Lão Mẫu độ con cái đi lạc về. Thời gian không sớm, xin cáo biệt Diêm Vương”.

Lão Sư tiếp đó lại nói: “Hy vọng các đồ nhi tại thế, người đã lập thanh khẩu, nếu có phá giới, hãy mau sám hối và phát lại tâm nguyện, lập lại nguyện thanh khẩu, sẽ bù đắp lại lỗi sai. Đừng đến lúc không còn thân xác nữa mới sám hối sẽ không còn cơ hội nữa, Thầy muốn cứu các con cũng đành bất lực”.

Sứ mệnh hoàn thành, Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh về, hồn phách nhập thể xác. Tiểu Trịnh khầu tạ Lão Sư từ bi.

HỒI THỨ 17:

HẬU QUẢ CỦA KẺ ĐÃ SAI LẠI KHÔNG SỬA VÀ KẺ BUÔN MA TÚY

Ngày 29 tháng 11, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phật Lão Sư từ bi dẫn Tiểu Trịnh du Địa Phủ. Xa xa đã nhìn thấy cổng Địa Phủ rất cao, một luồng gió lạnh thổi đến. Khi vào trong Điện, Diêm Vương vừa xét xử xong một tội hồn, quỷ sai đang áp giải tội hồn đi. Diêm Vương nhìn thấy Hoạt Phật Lão Sư, bèn từ phán đài bước xuống, nói vài lời với Lão Sư xong, liền quay về phán đài tiếp tục xét xử.

Lúc này quỷ sai lại áp giải tội hồn khác lên, tội hồn quỳ trong Điện, Diêm Vương nói: “Mau thuật lại lúc sanh tiền tội lỗi đã phạm”.

Tội hồn khác nói: “Tôi vốn dĩ là người an phận giữ mình, có một ngày vì một chuyện nhỏ đã tranh chấp với bạn. Trong lúc tranh cãi, vì một chút nóng giận, tôi lỡ thuận tay cầm dao đâm thẳng vào bạn, không ngờ nhát dao chí mạng đâm vào chỗ hiểm, dẫn đến chết tại chỗ. Sau khi phạm án, tôi vừa hoang mang vừa lo sợ, nghĩ cách hủy thi thể để tự bảo vệ mình. Do đó nhân đêm tối, lén mang thi thể chuyển đến rừng sâu chôn cất, và giả vờ như chưa xảy ra chuyện gì, vì vậy thoát khỏi lưới pháp luật. Đáng buồn là sau vụ đó, không may mắn phản tỉnh sám hối. Không bao lâu lại tái phạm án, lần này là cưỡng hiếp và chụp hình khóa thân của vợ bạn. Tôi còn hăm dọa cô ta không được nói ra, nếu không sẽ công bố những tấm hình này. Như vậy lại lần nữa thoát lưới pháp luật. Vốn nghĩ tất cả tội ác thần không biết quỷ không hay, nhưng nằm mơ cũng không ngờ, tại thế những việc đã làm, sau khi vãng sanh sẽ bị phán xét, mới biết bề Trên mọi lúc mọi nơi đang nhìn. Công, tội ghi rất rõ ràng, tất cả khó thoát mắt trời”.

Tội hồn nói đến đây, Diêm Vương liền phán tội hồn này đánh vào hóa sanh Đạo làm bộ cánh cứng hai kiếp.

Tội hồn nghe xong khầu tạ Diêm Vương từ bi, quỷ sai áp giải tội hồn đi.

Tiếp đó, quỷ sai dẫn tội hồn khác lên, tội hồn này tay xiềng chân xích quỳ trong Điện. Diêm Vương muốn tội hồn thuật lại tội lỗi lúc sanh tiền. Nhưng tội hồn này miệng thì thào, lộ rõ bộ mặt không muốn thừa nhận. Diêm Vương thấy thế đại nộ nói: “Chẳng lẽ muốn Bồn Vương phải nói sao?”.

Phút chốc thấy Diêm Vương uy nghiêm và lạnh lùng, tội hồn mới nói: “Tôi lúc tại thế, hành nghề buôn ma túy, chuyên bán heroin, chất độc,...”.

Diêm Vương nói: “Người bán chất độc cho người sử dụng, để người khác nhà tan cửa nát, người biết thứ đó hại biết bao nhiêu người không?”.

Tội hồn nói: “Lúc ấy tôi bị tiền bạc mê muội đầu óc, và vì bán số lượng nhiều, lợi nhuận cao, căn bản không nghĩ đến sự sống chết của người khác”.

Diêm Vương nói: “Người còn phạm tội gì nữa không?”.

Tội hồn tiếp đó nói: “Trong quá trình buôn bán chất độc, do tâm ma che lấp muốn tiền và hàng hóa ma túy đều thuộc về mình, nên khi người mua hàng trả tiền và nhận hàng, nhân lúc bên mua hàng không chú ý, tôi đã giết họ, mang thi thể kéo vào rừng sâu chôn cất. Do lúc đó không ai biết, nên có thể tiêu diêu ngoài vòng pháp luật. Sau đó, lại làm chuyện buôn lậu mua bán da động vật”. Tội hồn nói đến đây thì im lặng.

Lúc này, Diêm Vương phần nộ lớn tiếng quát mắng: “Phạm tội lớn như vậy, dám làm phải dám nhận”. Một lúc sau, Diêm Vương tuyên phạt: “Phán người chuyển thể vào súc sanh Đạo, làm chó ba kiếp thay người trông nhà, đi trả một số món nợ tiền kiếp, sau đó làm chó lang thang, đợi kỳ hạn ba kiếp mãn, lại đánh vào hóa súc sanh Đạo làm ba kiếp giun đất, để người ném trái mùi vị bị người khác chôn vùi”.

Tội hồn nghe đến đây vội khầu đầu xin Diêm Vương khai ân. Quỷ sai lập tức kéo tội hồn đi. Dọc đường còn nghe tiếng tội hồn khóc gào nói: “Xin Diêm Vương khai ân, xin Diêm Vương khai ân!”.

Diêm Vương lắc đầu nói: “Biết bao chúng sanh phạm biết bao tội lỗi. Lão Mẫu từ bi, tiết lộ Thiên Cơ Địa Phủ để người tại thế có cơ hội nhìn thấy, biết tự mình cảnh giác, đừng đi vào vết xe đổ, nếu không đến lúc đó, Diêm Vương ta vẫn sẽ nghiêm ngặt xét xử, tuyệt đối không khoan nhượng!”.

Tiểu Trịnh cảm tạ Diêm Vương từ bi. Thời gian đã trễ, Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trịnh về, hồn phách nhập thể xác, Tiểu Trịnh khầu tạ Hoạt Phật Lão Sư từ bi.

HỒI THỨ 18:

HẬU QUẢ CỦA VIỆC ĐIỂM TRUYỀN SƯ CÀNG NGÀY CÀNG SA ĐÀ THIÊN CHÚC

Rạng sáng ngày 09 tháng 12, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99.

Hoạt Phật Lão Sư dẫn Tiểu Trinh du Địa Phủ. Trên đường đi, gương mặt Thầy ưu sầu chẳng nói một lời, Tiểu Trinh theo cùng chỉ cảm thấy càng đến gần Điện Diêm Vương, bước chân Thầy càng nặng trĩu. Thật không dễ đến được Địa Phủ, khi vào trong Điện, hai Thầy trò cùng đến chào hỏi Diêm Vương. Sau đó, Diêm Vương bèn gọi quỷ sai đem ghế mời Thầy ngồi. Chỉ thấy Thầy ngồi chưa được bao lâu, tâm thần bất an lại đứng dậy, nhìn về phía dưới đài.

Diêm Vương nói với quỷ sai: “Đem tội hồn sanh tiền từng làm Điểm Truyền Sư lên đây”.

Diêm Vương tiếp đó nói: “Tội hồn này sanh tiền tuy đã lãnh Thiên Chức Điểm Truyền Sư, nhưng không biết trân trọng sự tôn quý của Thiên Mạng, lại dẫn hậu học đi lệch chánh Đạo, làm việc hoàn toàn không theo Thiên Lý, nên Thiên Mạng bị thấu về, bản thân hần không còn tư cách làm Điểm Truyền Sư nữa”.

Lúc Diêm Vương vừa nói đến đây, quỷ sai vừa lúc đem tội hồn lên. Tội hồn nhìn thấy Lão Sư, vội vàng quỳ xuống sám hối với Thầy.

Tội hồn nói với Thầy: “Đồ nhi tạo tội lớn không thể bù đắp, thật hối hận lúc ban đầu, xin Thầy từ bi tha thứ”. Lúc này Thầy rất đau lòng nhìn tội hồn, một lời cũng không nói.

Diêm Vương nói: “Người sanh tiền từng gánh Thiên Chức Điểm Truyền Sư, tại sao hôm nay không ở Lý Thiên, mà lại ở Địa Phủ?”.

Tội hồn nói: “Tôi lúc sanh tiền thật sự có lãnh Thiên Mệnh của Lão Mẫu, thay Thầy truyền Đạo. Sau khi lãnh Thiên Mệnh, vì Tiên Hiền đối với tôi hết sức cung kính, do vậy tôi khởi tâm kiêu ngạo, tâm phân biệt. Thái độ đối với Tiên Hiền, cũng khác với trước kia, không có lòng nhẫn nại, thậm chí tôi còn yêu cầu Đạo Thân trong Phật Đường mỗi tháng cố định hộ trì một ngàn Đài Tệ, nhưng tôi lại đem số tiền này dùng vào việc riêng của mình, tôi đã quên đi cái gọi là: “*Nhà Phật một đồng tiền, lớn tựa núi Tu Di, đối gạt không thật báo, khoác lông đội sừng trử*”. Sau đó, tôi kiêu ngạo dẫn theo các Tiên Hiền rời khỏi Đạo Thống truyền thừa của Lão Tiên Nhân, Tiên Nhân, tự lập môn phái riêng, đồng thời yêu cầu Tiên Hiền theo tôi tham thiền, tu luyện, từ đó không tu bàn nữa. Như vậy, làm đứt đoạn đường tu Đạo của rất nhiều Tiên Hiền, để Cửu Huyền Thất Tổ của họ không được chiêm quang, tôi không may nghĩ đến sẽ

phản tỉnh sám hối. Không bao lâu, tôi đột nhiên lâm trọng bệnh, lúc bệnh tình nguy cấp mới tỉnh ngộ biết bản thân làm sai, nhưng hối hận đã muộn, mãi đến lâm chung kết thúc một đời người. Sau đó, linh hồn tôi về đến Lý Thiên, trải qua Tam Quan Đại Đế tra xét, bị đánh về Địa Phủ. Sanh tiền được ơn Trên từ bi cho tôi cơ hội lãnh Thiên Mệnh hành công liễu nguyên, nhưng tôi không biết trân trọng, liên lụy biết bao chúng sanh, xin Thầy từ bi tha thứ”.

Diêm Vương nói: “Nếu người đã biết sám hối nhận sai, Bồn Vương phán người chuyển thế đầu thai đến Trung Quốc để tiếp tục học, tu, giảng, bàn, hành. Nhưng người phải đầu thai vào nhà nghèo, chịu mọi gian nan, để người bù đắp tội lỗi trước đây đã tạo. Bồn Vương vốn dĩ muốn phán người vào súc sanh Đạo chịu khổ, nay lại phán quyết như vậy là vì sinh tiền trước lúc lâm chung, người đã biết tội lỗi sai mà bản thân đã tạo và có sám hối, nên ơn Trên cho người cơ hội này đi bù đắp. Tuy người kiếp này lãnh chức Thiên Mệnh, vì không biết trân trọng nên tạo tội lỗi, dẫn đến mất tư cách làm Thiên Mệnh Điểm Truyền Sư, lần đầu thai này nhớ lãnh Thiên Chức Đàn Chủ, Giảng Sư, đồng thời càng nên trân trọng nắm bắt cơ hội hành công lập đức, để báo đáp Thiên Ân Sư Đức”.

Tội hồn nghe xong phán quyết, khấu đầu tạ ơn nói: “Cảm tạ Ôn Trên từ bi, cảm tạ Diêm Vương từ bi ban cho tôi cơ hội bù đắp, cũng hy vọng những vị Điểm Truyền Sư, Đàn Chủ, Giảng Sư cùng các Tiên Hiền còn tại thế, tuyệt đối đừng giống tôi, hãy lấy tôi làm gương mà cảnh giác”. Tội hồn nói xong, quý sai áp giải tội hồn đi.

Tiếp đó, tại Đại Điện cùng lúc xuất hiện mấy vị Diêm Vương, lúc này vị Diêm Vương vốn dĩ có mặt tại đây nói: “Ôn Trên từ bi, ân chuẩn tiết lộ mọi Thiên Cơ ở đây, vì muốn người tu hành tại thế biết, mượn đây làm gương cảnh giác và trân trọng. Nên biết rằng: chỉ cần từng phạm những lỗi sai này, nếu biết sám hối làm lại từ đầu, đừng phạm sát nghiệp, tham ăn thịt chúng sanh nữa, sẽ có cơ hội bù đắp. Nếu biết sai vẫn làm đến lúc đó Bồn Vương vẫn sẽ nghiêm phán, tuyệt đối không tha thứ!”. Diêm Vương nói đến đây, Tiểu Trịnh bèn hướng các Diêm Vương từ giá, mau theo Thầy rời khỏi.

Lão Sư tiếp đó dẫn Tiểu Trịnh đến Lý Thiên, không lâu đột nhiên thấy một đường kim quang, Lão Sư nói: “Đồ nhi! Mau tham giá, Lão Mẫu đến rồi”. Tiểu Trịnh nghe vậy vội theo Lão Sư tham giá Lão Mẫu.

Sau khi hai Thầy trò tham giá xong, Lão Mẫu từ bi nói: “Cuốn sách Trời thứ hai sắp xuất bản, lần nữa tiết lộ Thiên Cơ. Quyển **“Đạo Chánh, Lý Chánh, Thiên Mệnh Chánh”** đã xuất bản tại nhân gian, thành toàn rất nhiều Nguyên Phật Tử minh lý, phát tâm tin sâu vào sự quý báu của Đạo, tâm Đạo thêm vững vàng. Mẫu Nương và chúng Tiên Phật, luôn luôn dẫn dắt mong chờ các con về; đừng trầm luân tại nhân gian nữa! Chẳng lẽ đến nay các con vẫn không nỗ, không bỏ được, còn muốn tiếp tục luân hồi lục đạo nữa sao? Đừng để Mẫu Nương bận lòng buồn bã thêm, để Mẹ ngày đêm mong nhớ, các con Ta bao giờ mới về đây? Hiện nay có rất nhiều con tự xưng Thầy làm Tổ,

đi lệch chánh Đạo, quả thật đáng tiếc. Các con nên biết lúc khai sinh Thiên Địa vạn vật, số Trời đã định, đừng tự mình thay đổi Thiên số Thiên bàn. Thiên số đã định phải theo Thiên luật chạy. Các con mau về đi, đừng trầm luân tại nhân gian nữa”.

Sau khi Lão Mẫu từ bi kết thúc, Thầy trò cùng từ giá Lão Mẫu, Tiểu Trạng theo Lão Sư quay về.

Lão Sư từ bi nói: “Hy vọng những kẻ thích ăn thịt chúng sanh, sớm ngày có thể ngộ được tính quan trọng của giới sát và phóng sanh, đừng cố chấp tham ăn khẩu phúc. Các con nên biết: Trên đời với mỗi chúng sanh đều có định một quyền số công, tội để tính. Ví dụ: ăn một con cá, phải đọc tụng một bộ kinh, ăn một con cá có trứng, phải độ 3 người, ăn thịt gà phải độ 2 người, ăn thịt vịt, thịt ngỗng phải độ 8 người, ăn thịt chim bồ câu phải độ 54 người, nếu kẻ ăn thịt heo phải độ 72 người, những kẻ bình thường thích ăn thịt bò, ngựa, hươu, dê, chó, rắn, thỏ, ... phải độ 108 người. Còn những kẻ ham ăn sơn hào hải vị cũng có phần. Ví dụ ăn bào ngư vì cá phải độ 360 người, ăn thịt cọp phải độ 380 người. Ăn một bàn tay gấu độ 385 người, ăn óc khỉ độ 727 người. Cho nên các đồ nhi ơi! Với công đức con tu bàn trong Phật Đường, có đủ hoàn trả không? Đến nay các con còn không biết tính quan trọng của thanh khẩu tu chay sao?”.

Lão Sư lắc đầu vô vọng, sau đó từ bi vì cuốn “**Súc Đạo luân hồi ký - Cảnh tỉnh đệ tử Bạch Dương**” này làm lời kết.

Lời kết của Hoạt Phật Lão Sư Từ Bi

Người đời tại thế bao đau khổ

Đừng quên đến đời đạo một vòng

Đại Đạo quý báu nên nắm bắt

Đừng quên đến đời đạo một vòng

Gặp được chân lý nên trân trọng

Đại Đạo quý báu nên trân trọng

Ghi nhớ ghi nhớ nên ghi nhớ

Đừng để uổng phí đường Thiên Đàng

Quyển sách Trời này để thị hiện

Tìm tòi minh chân lý cho tốt
Mượn hình mượn tướng minh chân Đạo
Quay về bản thể kiến Như Lai
Nếu đem chân lý vứt một bên
Thoát ly Luân Hồi đã uổng công
Đắc được chân Đạo năng tu hành
Nhân nhân quả quả nên liễu kết
Đừng đem tánh mạng làm trò đùa
Quay về Lý Thiên du tự tại
Theo bước Thầy đây về Lý Thiên
Đi mở tiệc Long Hoa Đại Hội
Án công định quả dựa bản thân
Đừng nên uổng phí đường nhân sanh
Thầy đây nói với con tới đây
Cúi đầu vâng dạ là căn bản
Đạo tại gia đình trong sinh hoạt
Lại đến Phật Đường kiếm công đức
Thoát ly Luân Hồi du tự tại được không?

Mồng 04 tháng 11, Trung Hoa Dân Quốc năm thứ 99 nhằm năm Canh Dần, tại Minh Đức Trịnh Thị Phật Đường.

TẾ CÔNG HOẠT PHẬT CA NGỢI TRÌ CHAY

Ăn chay tốt Ăn chay tốt

Rau củ cải xanh dinh dưỡng cao

Mùi vị xanh tươi ăn đến no

Ăn chay tốt Ăn chay tốt

Không có đồ mặn ít ruồi muỗi

Tiêu hóa dễ dàng đường ruột khỏe

Ăn chay tốt Ăn chay tốt

Bồi dưỡng nhân tâm không nóng vội

Thanh tâm bớt dục vọng Ít phiền não

Ăn chay tốt Ăn chay tốt

Thanh khẩu chê muộn không chê sớm

Tránh kết oan gia nghiệp chướng đòi

Ăn chay tốt Ăn chay tốt

Học Thánh học Phật tạo công đức

Trường thọ tiêu tai vui say sưa.

Nguyện Đem Công Đức Đây
Trang Nghiêm Cõi Nước Phật
Trên Đền Bốn Ân Nặng
Dưới Cứu Khổ Ba Đường
Nếu Có Ai Nghe Thấy
Đều Phát Tâm Bồ Đề
Hết Một Báo Thân Đây
Đồng Sanh Nước Cực Lạc
Nam Mô A Di Đà Phật